هفته نامهٔ

وآنان که در راه ما با جان و مال جهاد کردند محققاً آنان رابه راه خویش هدایت
می کنیم و همیشه خدا یار نیکو کاران است
قرآن کریم

مجاهد

ارگان نشراتی جمعیت اسلامی افغانستان

دور ششم سال چهارم شمارهٔ ۶ چهارشنبه ۱۴ ثور ۱۳۸۴ ۲۵ ربیع الأول ۱۴۲۶ - 4 May 2005

سرمقاله
جمعیت در عهد جدید
ص۲

گفتند و شنیدیم
ص۶

آدرس مجاهد در اینترنت
Website: www.mujahid1357.com
E-mail: Mujahid 1357 @Yahoo.com

از سیزدهمین سالروز پیروزی جهاد تجلیل به عمل آمد

در سراسر کشور از سیزدهمین سالروز پیروزی جهاد مردم مجاهد افغانستان تجلیل گردید.

در کابل بدین مناسبت در روزهای هشتم و نهم ثور همایش هایی شکوهمند برپا شد. روز پنجشنبه هشتم ثور به مراسم ژره نظامی اختصاص یافته بود و نهم ثور به نمایشهای جالب دانش آموزان معارف و ورزشکاران اولمپیک.

در این همایش بزرگ ژره نظامی که در میدان تدویر جشن برگزار گردیده بود حامد کرزی رئیس جمهور اسلامی افغانستان، آقای امام علی رحمانوف رئیس جمهور کشور تاجیکستان، جمعی از رهبران جهاد، معاونان ریاست دولت، مارشال فهیم اعضای کابینه، شخصیت ها، افسران سفرای کشورهای خارجی مقیم کابل، مهمانان و دیلماتان خارجی، اعضای نیروهای ایساف، ائتلاف بین المللی و یو ناما و هم چنان جمع بزرگی از شهریان کابل اشتراک ورزیده بودند. ص۵

جمعیت، از مشروعیت ملی تا رسمیت دولتی ص۳

ثبت نام برای انتخابات پارلمانی رسماً آغاز شد

ثبت نام نامزدهای انتخابات پارلمانی به تاریخ ۱۰ ثور رسماً آغاز گردید. برپایهٔ پیش بینی های مسؤولان کمیسیون انتخابات، انتظار می رود حدود ده هزار نفر برای راه یافتن به پارلمان کشور که ۲۴۹ کرسی دارد خود را نامزد کنند. آقای بسمل رئیس کمیسیون مستقل انتخابات گفت: تعداد کرسی های هر ولایت مشخص شده است. از ۲۴۹ کرسی، ده کرسی به کوچی ها و ۶۰ کرسی دیگر به زنان اختصاص یافته و بقیهٔ کرسی ها بر اساس تعداد جمعیت هر ولایت تقسیم شده است.

کابل به عنوان ولایتی که بیشترین جمعیت را دارد با ۳۳ نفر بیشترین نماینده را در پارلمان خواهد داشت. هرات با ۱۷ نماینده جایگاه دوم را دارد.

ولایات بلخ، کندهار و غزنی هر کدام ۱۱ نماینده و ننگرهار با ۱۴ نماینده از شمار ولایاتی اند که بیشترین نمایندگان را دارند.

ولایات کاپیسا، لوگر، پکتیکا، کنر، لغمان، سمنگان، بادغیس بامیان و دایکندی هر کدام چهار نماینده، ولایات وردک، پکتیا، خوست، جوزجان، سرپل، فراه هر یک پنج نماینده، ولایات پنجشیر، نورستان و نیمروز هر یک دو نماینده، ولایات بدخشان ص۸

ولسمشر کرزي له ائتلافي قواوو څخه د زيات احتياط غوښتنه وکړه

د آزادي راډيو په وينا دارزګان په ولايت کي د ائتلافي خواکونو د هوائي بمباري له امله يو سړي يوه ښځه او يو ماشوم شهيدان شول او دوه تنه نور ماشومان چي سخت ټپيان و د امريکايي پوځي اډي کندهار ته د درملني لپاره وليږدول شول. ولسمشر ددغي پيښي له امله د انديښني په څرګندولو سره وويل سره له دي چي دده حکومت له تروريزم سره د مبارزي په اړوندي ژمن دي خو د ملکي خلکو د سر او مال د ساتني مسووليت هم پر غاړه لري.

داسوشيتد پرس د خبري آژانس له قوله د ائتلافي خواکنو وياند د پيښي په اړه بي خبري ښودلي ده او له تفصيل څخه ني د ده کړي ده.

انفجاری در خنجان ۳۳ کشته برجا گذاشت

سی و سه نفر در اثر انفجار یک دیپو در قریهٔ کهنه ده ولسوالی خنجان کشته و ۱۳ نفر دیگر زخمی شدند. سخنگوی وزارت داخله با تأیید این خبر گفت: قرار گزارشات قومانданی امنیهٔ ولایت بغلان، این انفجار در منزل قوماندان جلال باجگاه که مقداری مهمات را در زیر زمینی منزل خود دفن کرده بود، رخداده است. به اساس گزارش های واصله از بغلان این حادثه در اثر انفجار یک صد کیلوگرام تروتیل در منزل جلال باجگاه روی داده ات. از اثر این انفجار، شش منزل مسکونی کاملاً منهدم گردیده و به شصت منزل مسکونی دیگر خساراتی وارد آمده است. جلال باجگاه قبلاً قوماندان لوای ۹۰۲ وزارت دفاع بود. در این حادثه برادر وی و تعدادی از خانواده اش قربانی شدند.

د افغانستان د اسلامي جمعيت وياند:

د ثور په اوومه کمونيستانو ته يوه تياره مړي په نصيب شوه او دثور په اتمه مجاهدين په يو ګډوډ حالت کي قدرت ته ورسيدل

د افغانستان د اسلامي جمعيت وياند ښاغلي محمد نسيم فقيري د سه شنبي په ورځ د ثور د مياشتي په شپږمه نيټه په هغه ګردي ميز کي ګډون کړي وکوم چي د سهار په خير افغانستان د راډيو په ستډيو کي جوړ شوي و.

ددغه ګردي ميز د بحث موضوع د ثور د اوومي او اتمي د تاريخي ورځو په اړه وه چي د محترم فقيري د څرګندونو مهم ټکي ګرانو لوستونکوته وړاندي کيږي:

• د ثور اوومه او د ثور اتمه د افغانستان په معاصر تاريخ کي ډيري مهمي پيښي دي، خکه چي د افغانستان دخلکو لپاره ني مختلف عواقب درلودل.

دثور په اوومه د خلقيانو او پرچميانو له خوا يوه خونړي او خاينانه کودتا وشوه.

کودتا کوونکو ادعا درلوده چي مونږ د آزادي لپاره او د استبداد او ديکتاتوري په خلاف مبارزه کړي. په داسي حال کي چي دوي ټول دهمغه ديکتاتوري او استبدادي نظام ملګري و. چي د چنګاښ د ٢٦ د کودتا نه ئي خپل ملاتړ اعلان کړي و، د داوود خان په حکومت کي دوي شامل و، د داوود خان په پوخ کي دوي شامل و او بالآخره دوي د خپل ولي نعمت په خلاف چي داوود خان و، کودتا وکړه او دولتي قدرت يي غصب کړ. له هغه پس په افغانستان کي دوهلو، ټکولو، خورولو او زندانونو دور شروع شو او ټول افغانستان په يو زندان بدل شو د انساني کرامت په خلاف ډير کسان ونيول شول او ډير خلک بي له محاکمي نه اعدام شول. ۵مخ

جمعیت اسلامی افغانستان مجوز فعالیت سیاسی دریافت کرد

وزارت عدلیهٔ جمهوری اسلامی افغانستان، به تاریخ ۶ ثور سال جاری، به جمعیت اسلامی افغانستان رسماً مجوز فعالیت سیاسی داد، موضوع رسمیت یافتن جمعیت اسلامی را وزارت مذکور طی نامهٔ رسمی شمارهٔ ۲۶ مؤرخ ۱۳۸۴/۲/۶ به این حزب خبر داد که در متن آن آمده است:

"با توجه مادهٔ (۳۵) قانون اساسی و قانون احزاب سیاسی، حزب شما شرایط مندرجهٔ قانونی را تکمیل نموده و به دفتر مربوطهٔ این وزارت ثبت و راجستر گردیده است. بدین وسیله به شما اطلاع داده می شود تا مطابق قانون به فعالیت های حزبی خویش آغاز نمایید."

جمعیت اسلامی افغانستان پس از بیشتر از یک سال تلاش توانست این مجوز را به دست آورد در حالی که بسیاری از احزاب خلق الساعهٔ افغانستان که حضور آنها را در جامعه حتی در سالن های کنفرانسها به مشکل می توان دید بی هیچ گونه مانع و انتظاری مجوز دریافت کرده اند.

هرات، بازهم قربانی خشونت شد

در پی درگیری شام جمعه ۹ ثور در شهر هرات، این شهر شاهد تظاهرات و زد وخورد های پراگنده بود.

در اثر این درگیری دو نفر کشته و هشت تن مجروح شدند. دولت به منظور بررسی و حفظ آرامش هیأتی از وزارت دفاع و داخله و امنیت ملی ص۷

په افغانستان کي دبشرد حقوقو ديو تن څارونکي له دندي ګوښه کيدل

په دي وروستيو کي د بشر د حقوقو څينو نړيوالو موسسو له ملګرو ملتو څخه غوښتنه کړي ده چي په افغانستان کي د بشري حقونو د څارني او ساتني په اړوند خپلي هلي خلي زياتي کړي خو په افغانستان کي د بشري حقونو يو تن څارونکي شريف بسيوني له خپلي دندي څخه ګوښه کړاي شويدي چي په دي اړوند د نيويارک ټايمز او اوشيکاګو تربيون امريکائي ورخپانو د نومړي د ګوښه کولو په باب يو مطلب خپور کړي چي څيني غټ ټکي ئي لوستونکيو ته وړاندي کوو. ټايمز او شيکاګو تربيون ټينګار کوي چي د نوموړي د ګوښه کيدو لامل هغه رپوټونه و چي ده په پرله پسي توګه پر امريکائي څواکونو له افغاني بنديانو سره د بد چلند په باب خپرول ورخپانه وائي بسيوني به تل په خانګړي توګه له هغو بنديانو سره چي د امريکا د پوځونو په زندانونو کي اوسيدل له تيريو سرټکونه کوله ۷مخ

ارگان نشراتی جمعیت اسلامی افغانستان
مؤسس: استاد برهان الدین ربانی
سال تأسیس: ۱۳۵۷ خورشیدی
ناشر : دفتر فرهنگی
زیر نظر هیأت تحریر
آدرس : کابل- چهار راهی پروان دوم جادهٔ بادام باغ
صندوق پستی : ۲۲۶
شماره های تلفن:
تلفن: ۰۷۰۲۸۵۱۳۹ - ۲۲۰۲۲۱۴ - ۰۲۰
E-mail: mujahidweekly@yahoo.com

سرمقاله

جمعیت در عهد جدید

جمعیت اسلامی افغانستان با به دست آوردن مجوز فعالیت قانونی در ۶ ثور جاری از وزارت عدلیه به عنوان یکی از احزاب رسمی کشور شناخته شد.

جمعیت اسلامی افغانستان پس از بیش از یک سال انتظار توانست مجوز فعالیت دریافت دارد. جمعیت در این مدت به رغم تلاشهایی فراوان برای به دست آوردن این مجوز به موانعی از سوی برخی از جهات اثرگذار بر سیاست افغانستان مواجه بود؛ وزارت عدلیه عدم موافقت مسؤولان پروسهٔ ملکی سازی (DDR) و دفتر نمایندگی سیاسی ملل متحد (یوناما) را مانع بر سر راه این مأمول معرفی می کرد.

دلیلی که ظاهراً از سوی DDR و یوناما به عدم اعطای مجوز قانونی برای جمعیت ابراز می شد خلع سلاح نشدن برخی از افراد آن بود. هرچند بارها برای مسؤولان این ادارات گفته شد که جمعیت اسلامی افغانستان به عنوان یک حزب سیاسی هرگز پس از تشکیل دولت اسلامی افغانستان در سال ۱۳۷۱ تشکیلات نظامی در اختیار نداشته است و آنچه در این مدت به عنوان تشکیلات نظامی وجود داشته است، بسته به دولت افغانستان بوده است که در برخی از مقامات رهبری آن رهبران جمعیت قرار داشتند و رهبری و مسؤولیت این تشکیلات نیز با انتقال قدرت از دولت اسلامی به ادارهٔ موقت در سال ۱۳۸۰ از رهبران جمعیت منتقل شد و همهٔ نیروهای مسلح به ارگانهای نظامی دولت افغانستان تعلق داشته اند نه به جمعیت اسلامی افغانستان که البته این مساله هیچ نیازی به استدلال ندارد و ما هم باور نداریم که این موضوع از دید مسؤولان یوناما و DDR پنهان مانده باشد.

جمعیت اسلامی افغانستان در دهۀ سی خورشیدی فعالیت خود را به عنوان یک حزب سیاسی فرهنگی با تکیه بر ارزش های اسلامی در تمام عرصه های زندگی درمیان مدنی ترین و روشنفکر ترین نهادهای جامعهٔ افغانستان، دانشگاهیان و فرهنگیان آغاز کرد و در زمان حاکمیت سلطنت مطلقه و جمهوری استبدادی داوود خان برشیوهٔ مبارزات سیاسی فرهنگی تأکید ورزید. با آمدن کودتای خونین کمونیستی و تجاوز نظامی اتحاد شوروی وقت درپهلوی ملت مسلمان و مجاهد افغانستان قرار گرفت و از حریم آزادی و استقلال کشور و کرامت و عزت مردم به دفاع پرداخت. در راه کسب آزادی و حفظ استقلال در پیش و پس از پیروزی جهاد قربانیانی بسیار تقدیم کرد و افغانستان را با سر افرازی در بحرانی ترین دههٔ تاریخ معاصرش رهبری کرد و جبین مذلت برپای هیچ یک از دشمنانش نسود.

یک چنین حزبی که لااقل سه دهه نامش با نام افغانستان گره خورده است و در همهٔ صحنه های سرنوشت ساز آن حضور داشته است نیاز به صدور مجوز قانونی از حکومت هایی دارد که خود در به میان آوردن آنها نقشی اساسی داشته است؟!

لهذا ما به این باور بودیم که جمعیت به سان بسیاری از احزاب خلق الساعه که بیشتر برای پاسخ گویی به نیاز دیکوراسیون دموکراسی در شرایط حاضر در ضراب خانه های حزب سازی برخی از سفارتخانه ها و مؤسسات خارجی ساخته می شوند، نیست که دوباره و چند باره پس از هر تحولی مجوز به دست آورد و الا نتواند به فعالیت بپردازد!

به هر حال جمعیت با به دست آوردن این مجوز قانونی وارد عهدی نوین از حیات خود شده است. عهدی که از لحاظ شیوهٔ کار زیاد با مرحلهٔ آغازین فعالیت هایش مشابهت دارد که کار سیاسی و فرهنگی محور فعالیت های آن را می سازد.

جمعیت اسلامی افغانستان از آغاز فعالیت های خویش همواره بر فلسفهٔ مردم سالاری و استبداد ستیزی تکیه کرده است و در این راستا نه تنها ارزشهای دموکراسی راستین را با ارزش های ثابت و بنیادین اسلام در تناقض و تقابل نمی بیند که به وئام و وفاق میان آنها باور دارد.

جمعیت در این عهد سعی خواهد کرد که جهت پاسداری از ارزشهای ماندگار جهاد و مقاومت، استقلال و آزادی افغانستان و آرمان های شهیدان بیشتر از پیش به توسعهٔ سیاسی و اقتصادی و فرهنگی توجه ورزد و از همه اعضای خود می خواهد که با حفظ ثوابت با چنین دید و رویکردی وارد کارزار تازه شوند.

انتخابات ولسی جرگه و شوراهای ولایتی

پیچیدگی ها و پرسش ها

محمد نسیم فقیری

به تاریخ دهم ثور، ثبت نام کاندیداهای ولسی جرگه و شوراهای ولایتی آغاز و تا ۲۹ ثور ادامه خواهد یافت. با برگزاری این انتخابات در ۲۷ سنبله، قوای سه گانهٔ دولت مطابق به احکام قانون اساسی افغانستان شکل خواهد گرفت.

گرچه برگزاری این انتخابات یک گام مهم تاریخی به شمار می رود و کمیسیون مستقل انتخابات و دفتر مشترک تنظیم انتخابات و کابینه، کارهای زیادی برای آن کرده اند ولی در مجموع این انتخابات دارای پیچیدگی هایی است و پرسش هایی در مورد آن مطرح می گردد که به اهم آن اشاره می شود:

اول ـ سیستم رأی واحد یا غیر قابل انتقال

مادهٔ هشتاد و سوم قانون اساسی می گوید: "اعضای ولسی جرگه توسط مردم از طریق انتخابات آزاد، عمومی، سری و مستقیم انتخاب می گردند." و مادهٔ چهارم قانون انتخابات می گوید: "رأی دهنده در انتخابات دارای حق یک رأی بوده و تنها از جانب خود رأی می دهد."

وبالآخره دفتر مشترک تنظیم انتخابات اعلام نمود که هر ولایت در مجموع یک حوزهٔ انتخاباتی است ولست تقسیم کرسی ها برای هر ولایت (ولسی جرگه وشوراهای ولایتی) نیز منتشر گردید.

پیچیدگی های سیستم SNTV

در این سیستم هر رأی دهنده فقط دارای حق یک رأی می باشد، هر چند نمایندگان او در ولایاتی چون بلخ، غزنی وکندهار یازده نفر، در ننگرهار ۱۴ نفر، در هرات ۱۷ و در کابل ۳۳ نفر باشند!

عجیب است که رأی دهندگان کابلی که در مجموع حق دارند به تعداد ۳۳ نفر در ولسی جرگه نماینده داشته باشند و این سی وسه نفر هر کدام به صورت مساوی نمایندهٔ فرد فرد اهالی ولایت کابل می باشند؛ مجبور اند تا هر یک فقط یک رأی بدهند و یک نفر را انتخاب نمایند!

۱- هرگاه فرض نماییم که در ولایت کابل یک شخصیت مقتدر، مشهور، خوشنام و محبوب القلوب همگان نامزد باشد وهمهٔ مردم فقط به او رأی بدهند پس در ولسی جرگه، اهالی ولایت کابل فقط یک نماینده خواهند داشت و نه سی سه نماینده! گرچه این احتمال بسیار بسیار ضعیف است ولی به همه حال یک احتمال است وقانون هر نوع احتمال را باید در نظر بگیرد.

این مطلب را نگارنده به آقای ریچارد کندی عضو بین المللی دفتر مشترک تنظیم انتخابات در جلسهٔ مشورتی مؤرخ ۳۰ حمل ۸۴ آن دفتر با احزاب سیاسی یاد آورشد و ایشان در پاسخ گفتند که هرگاه با چنین حالتی رو به رو شویم، همان زمان تصمیم خواهیم گرفت که سی و دو نفر متباقی را از کجا بیاوریم!

۲- احتمال دیگر که بسیار بسیار قوی و بالای هشتاد در صد خواهد بود این است که در ولایاتی که فقط دو نماینده خواهند داشت مانند پنجشیر، نیمروز و نورستان، فرض نمایید که در هر صد هزار رأی، ـ در صورت وجود کاندیدا ـ کاندیدای اول هشتاد هزار رأی، دومی پانزده هزار رأی و سومی پنج هزار رأی به دست آورد، پس کاندیداهای اولی و دومی به صورت مساوی به ولسی جرگه راه خواهند یافت و دارای حق و موقف مساوی نیز خواهند بود، در حالی که اول از حمایت هشتاد در صد مردم و دومی از حمایت پانزده در صد مردم برخوردارند! و هرگاه به مردم این اجازه داده می شود که هر رأی دهنده، هر دو نمایندهٔ خویش را انتخاب نماید پس احتمال زیاد وجود دارد که انتخاب دوم همان هشتاد در صد، کاندیدای سومی باشد که بدین ترتیب کاندیداهای اولی و سومی هر کدام از حمایت هشتاد و پنج در صد مردم برخوردار خواهند بود و کاندیدای دومی در همان سطح پانزده در صد باقی خواهد ماند و در نتیجه نخواهد توانست به حیث نمایندهٔ مردم به ولسی جرگه راه بیابد!

اشکال مهم دیگر این سیستم متوجه احزاب سیاسی است، فرض نمایید که از مجموع سه میلیون رأی دهندهٔ ولایت کابل به یک شخصیت معروف از حزب الف رأی داده اند و این حزب فقط یک نماینده از جمع ۳۳ نمایندهٔ کابل در ولسی جرگه دارد ولی حزب ب با به دست آوردن یک میلیون رأی سی و دو نمایندهٔ دیگر را به ولسی جرگه می فرستد! هرگاه این مساله را به همهٔ کشور تعمیم بدهیم پس احتمال دارد که یک حزب با به دست آوردن پانزده میلیون رأی در سطح کشور فقط بیست نماینده در ولسی جرگه داشته باشد و یک حزب دیگر با به دست آوردن فقط دو میلیون رأی در سطح کشور دارای بیش از دو صد نماینده باشد!!

> **برای رأی دهندگان نیز بسیار مشکل خواهد بود که در همان یک روز میان کاندیداهای متعدد ولسی جرگه و شورای ولایتی و نشان های متعدد انتخاباتی، نام و نشان کاندیداهای مورد نظر را به حافظه داشته باشند**

زیرا در این سیستم به حد اقل فی صدی آرا توجه نشده وفقط به ترتیب لست (کاندیدلی بعدی دارای بیشترین آرا صرف نظر از کمیت آن) اهمیت داده می شود!

> **گرچه اعضای دفتر مشترک تنظیم انتخابات ادعا دارند که تصمیم گیرنده حکومت افغانستان است و را نیز کابینه SNTVسیستم تصویب نموده است ولی در عمل وقبل از آن که طرح تعدیل در کابینه مطرح گردد، اعضای خارجی آن دفتر، هدایات خویش را صادر نموده اند**

پس لازم بود تا همان طوری که مادهٔ هشتاد و سوم قانون اساسی حکم می کند: "در قانون انتخابات باید تدابیری اتخاذ گردد که نظام انتخاباتی نمایندگی عمومی و عادلانه را برای تمام مردم کشور تأمین نماید." به هر رأی دهنده این حق داده می شد تا به تعداد مشخص شدهٔ نمایندگان رأی بدهد یعنی رأی واحد نمی بود و در هر ولایت مطابق سهمیه به همان تعداد رأی داده می شد و هر رأی دهنده حق می داشت تا در ورقهٔ رأی در برابر نام و سمبول تعداد مشخص (۳۳ یا ۱۷ یا ۱۴ یا ۱۱ و...) نشان انگشت می گذاشت و به این صورت بود که "نمایندگی عادلانه" تأمین می شد.

دوم ـ تصامیم دفتر مشترک تنظیم انتخابات

دفتر مذکور ـ به خصوص اعضای خارجی آن ـ بدون در نظر داشت حکم قانون و رعایت اصول قانونی و بدون طی مراحل، در حالی که قانون انتخابات ـ صرف نظر از ایرادهایی که بر آن وارد است ـ طبق فرمان شماره ۴۲۳۱ مؤرخ ۸۳/۳/۷ مقام ریاست دولت، نافذ بود ولی مسؤولین انتخابات طی جلسات متعددی که در طی ماه های گذشته با نمایندگان احزاب سیاسی داشتند، احکام و هدایاتی صادر می نمودند که در اکثر موارد با قانون انتخابات مناقات داشت.

نگارنده یک بار درآن جلسه و یک بار در میز گرد رادیو بی.بی.سی به این موضوع اشاره نمود که نخست باید قانون تعدیل گردد و آنگاه هدایات صادر شود!

گرچه اعضای دفتر مشترک تنظیم انتخابات ادعا دارند که تصمیم گیرنده حکومت افغانستان است و سیستم SNTV را نیز کابینه تصویب نموده است ولی در عمل وقبل از آن که طرح تعدیل در کابینه مطرح گردد، اعضای خارجی آن دفتر، هدایات خویش را صادر نموده اند و شاید که کابینه نیز طرح آنان را بپذیرد و یا با اطمینان قبلی است که دفتر مذکور چنین هدایاتی را صادر می کند!

نگارنده در یکی از جلسات، از مسؤولین مذکور سوال نمودم که آیا نظریات، پیشنهادها و طرح های ما را که در سر مقاله ها و مقاله های هفته نامهٔ مجاهد به نشر رسیده و می رسد، می خوانید و یا لازم است به صورت مستقل به شما تقدیم گردد. آنان در پاسخ گفتند که بلی! ما همه مطالب مطبوعات را دربارهٔ انتخابات می خوانیم و مد نظر قرار می دهیم ولی تا جایی که دیده شده است به نظریات و پیشنهادهای احزاب سیاسی اصلاً توجهی صورت نگرفته است در حالی که ظاهراً هدف از برگزاری جلسات مذکور، نظر خواهی و مشوره با احزاب سیاسی است ولی در عمل فقط صدور احکام وهدایات است وبس.

سوم ـ نقش احزاب سیاسی

فقرهٔ چهارم مادهٔ بیستم قانون انتخابات می گوید:

"احزاب سیاسی ثبت شده، می توانند در هر ولایت تا صد فی صد در کرسی های اختصاص داده شده برای آن ولایت کاندیدان خود را معرفی نمایند."

فقرهٔ دوم مادهٔ بیستم قانون مذکور صراحت دارد:

"احزاب سیاسی که کاندیدان خود را برای انتخابات شورای ولایتی معرفی نموده اند، مکلف اند عین نشان و رسم حزب را که در انتخابات ولسی جرگه استفاده کرده اند، در شورای ولایتی نیز به کار ببرند."

گرچه نقش احزاب سیاسی در سیستم های SNTV و تناسبی کاملاً از هم تفاوت دارد ولی نظر به احکام ذکر شده، به احزاب سیاسی یک نقش هرچند نه بسیار مهم داده شده بود که آنهم توسط دفتر مشترک تنظیم انتخابات ـ به صورت غیر قانونی و قبل از تعدیل و اعلام رسمی آن ـ در جلسات یاد شده، ملغی اعلام گردید. بدین معنی که:

ص۷

که بین المللي ټولنه د ټاکنو او راتلونکي پارلمان په هکله اندېښنې لري نو زموږ خلک هم اندېښنې لري

پورتني مطلب د افغانستان د اسلامي جمعیت ویاند محترم محمد نسیم فقیري په هغه ګردي میز کې مطرح کړ کوم چې د بي.بي.سي راډیو د پښتو څانګې له خوا د ثور د شپږمې په ماښام خپور شو.

د فقیري د څرګندونو غټ ټکي ګرانو لوستونکوته وړاندې کیږي:

- د کاندیدانو د چاڼولو لپاره مختلفې طریقې شته او دهغوي ورتیا باید د یو صالح کمیسیون او یا یو بې پرې او بې غرضه ارکان له خوا تایید شي او له هغه نه پس د دوي نومونه شامل شي.

په افغانستان کې باید مسلح ځواکونه (غیر قانوني او غیر مسئول) شتون ونلري.

د افغانستان اسلامي جمعیت محض یو سیاسي ګوند دي او قطعاً مسلح ځواک نلري او ټول نظامي امکانات مو د ملي دفاع وزارت ته تسلیم کړي.

په انتخاباتو کې باید هر ډول زور او فشار نه کار وانخستل شي او که چیرې داسې کسان موجود وي چې اوس هم نظامي ځواک ولري نو د قانون له نظره نشي کولاي چې په سیاسي او یا انتخاباتي چارو کې برخه واخلي.

- نه پوهیږم چې ولي زموږ په قضایي سیستم باندي ډیري نیوکي کیږي. په داسې حال کې چې ټول سیستم او په خاصه توګه د انتخاباتو د تنظیم ګډ دفتر د انتخاباتو قانون داټول تر پوښتنې لاندي دي. خلک او سیاسي ګوندونه ملاحظات لري، وړاندیزونه لري خو له بده مرغه په هغو سترګې پټیږي. خصوصاً دا د انتخاباتو د تنظیم د ګډ دفتر بهرني غړي چې سیاسي ګوندونو سره ظاهراً سلامشوري هم کوي خو د ددي په عوض چې له دوي نه مشوري واخلي، خپل احکام او فرامین صادروي. دوي د افغانستان له حالاتونه هم بې خبره دي او زموږ وړاندیزونو او غوښتنوته دوي قطعاً توجه نده کړي. اوس اصلاً په سیستم باندي خبره ده. دا د SVTV سیستم چې ورته وایي. پوښتنه داده چې آیا دا انتخابات دي که ندي؟

ځکه چې دوي وایي هر ولایت یوه حوزه ده او که چیرې یو ولایت د سهمیې په اساس د پنځو استازو د لیږلو حق ولري نو هر رایه ورکوونکي باید د دي حق ولري چې پنځو کسانوته رایه ورکړي ځکه چې په مساوي توګه همدا پنځه کسان دهمغو خلکو استازیتوب لري. دوي وایي چې نه! رایه واحده ده. نو راي واحد په دي معنې چې د مثال په توګه کابل چې پایتخت دي کیداي شي چې دیرش کسه سهم ولري او رایه ورکوونکي باید یوه رایه استعمال کړي. نو زما نمایندګان دي دیرش کسان نو ولي زه یو کس ته رایه ورکړم؟ چې دا پخپله د سیستم یو لوي عیب دي چې تر اوسه پوري دوي ورته پام ندي کړي.

همدا رنګه دوي وایي چې سیاسي ګوندونه نشي کولاي چې یو مشخص علامت نه استفاده وکړي او د انتخاباتو په قانون کې دا اجازه ورکړ شوي ده او حتی الزامي ده چې (همغه علامت) باید په ولسي جرګه، ولایتي شورا او د ولسوالي د شورا په انتخاباتو کې وکارول شي. اوس چې په لسم د ثور د نوم ثبتولو بهیر شروع شوي نو دا سیاسي ګوندونه څنګه کولاي شي چې کسان معرفي کړي ځکه دوي تر اوسه پوري معلومات نلري چې مثلاً په کابل یا ننګرهارکي څوکه سهم لري نو دا ډول ډیري ستونزي شته.

که چیرې زموږ ګاونډیان او د نړي نور هیوادونه او بین المللي ټولنه دا راز اندیښني ولري دا ټولي په ځاي دي او انشاء الله چې زموږ راتلونکي پارلمان به همداسې یو پارلمان وي چې دي ټولو اندیښنوته ځواب ووایي مګر د افغانستان خلک هم اندیښني لري او هغه دادي چې اول باید دا انتخابات واقعاً آزاد او منصفانه وي په دي انتخاباتو کې باید حکومت او بهرنیان مداخلت ونکړي او د افغانستان خلک دي ته پریږدي چې دوي په خپله خوښه خپل استازي پارلمان ته ولیږي.

جمعیت، از مشروعیت ملی تا رسمیت دولتی

پوهنمل سید عنایت الله شاداب

دهه های سی و چهل و پنجاه خورشیدی، درتاریخ سیاسی معاصر افغانستان حامل دگرگونی ها و تحولات در همه عرصه های زندگی مردم این کشور به ویژه در عرصهٔ سیاسی بود. تحولات و دگرگونی هایی که علت وجودی آن ها را می توان در استبداد، وخودکامگی دیرپای داخلی، توسعه طلبی ایدئولوژیک اتحاد شوروی و هژمونی نظام فکری آن و فقدان جنبش سازمان یافته برخاسته از متن تودهٔ مسلمان این سرزمین که توانایی دفاع از ارزش های اسلامی را با زبان روز و منطق زمان داشته باشد، جستجو کرد.

آری! حاکمیت با چنین حال و هوایی بستری بود برای آنکه از راستین فرزندان این سرزمین اسلامی جریانی را، در عمده ترین مرکز علمی کشور ـ دانشگاه کابل ـ هسته گذاری نمایند تا در چنان وضعی ـ به اصطلاح آرامش قبل از طوفان ـ سنگری باشد مطمئن برای دفاع از فرهنگ، آزادی، هویت دینی و ملی این کشور.

با چنین پیش زمینه یی نخستین هستهٔ جمعیت اسلامی افغانستان در سال ۱۳۳۶ در روشنایی قرائت تاریخ جهاد رهایی بخش مردم این سرزمین در برابر استعمار امپراطوری بریتانیای کبیر و مبارزات استعمار ستیزانهٔ سیدجمال الدین افغانی ـ که بر بنیاد بازگشت به خودی اسلامی وملی ملت های شرقی صورت پذیرفته است ـ و تهاجم امپراتوری تازه بنیاد اتحاد شوروی به حیث سردمدار پخش و نشر ایدئولوژی دین ستیز مارکسیزم بر مراکز تمدن اسلامی در آسیای میانه ومسخ هویت اسلامی این حوزه تمدنی ومهاجرت میلیون ها مسلمان آنجا به افغانستان تشکیل گردیده و مرحلهٔ کودکی خویش را با مبارزات آگاهانه ومتکی بر معیارهای پذیرفته شدهٔ علمی زمان، برضد جو ناملائم ایجاد شده توسط حلقه های بیگانه از فرهنگ و اصالت ملی خود که از ورای مرزها در راستای تأمین منافع دیگران، تغذیه و بسیج می گردیدند، آغاز کرد، و در مرحلهٔ جوانی و درخشش خویش، تحت نام "جوانان مسلمان" علم مبارزهٔ فرهنگی و سیاسی را در دانشگاه کابل و سایر مراکز علمی و تحصیلی بر افراشت، و برخلاف پندار جریان های اسلام ستیز که افزون بر حمایت خارجی از پشتیبانی غیر مستقیم نظام حاکم نیز برخوردار بودند. این مراکز را به حیث منابر پخش اندیشه های اسلامی و خود باوری ملی، مورد بهره برداری قرارداد و برای نخستین بار در انتخابات اتحادیهٔ محصلان سال ۱۳۴۹ شرکت جست و با موضعگیری خود در برابر گروه هایی که با الهام گیری از مراکز رهبری خود نمی خواستند مقدمهٔ اساسنامهٔ اتحادیهٔ محصلان با "بسم الله الرحمن الرحیم" آغاز گردد برای اولین بار ارادهٔ ملت را در این مرکز علمی انعکاس داد و به ادامهٔ آن در برابر همه عملکردهای دین ستیزانهٔ این گروه هایی که آگاهانه و یا نا آگاهانه درخدمت منافع بیگانگان قرار داشتند، مواضع خود را عملاً اعلان نموده و با مرور اندک زمان توانست این گروه ها را خلع دانشگاهیان کند و دانشگاه و مراکز تعلیمی و بازار و جاده را به نفع آرمان های مردم بسیج نماید و در این مرحله است که جنبش "جوانان مسلمان" در اوائل حمل ۱۳۵۲ ضمن برگزاری همایشی عنوان جدیدی را جهت احتوای همه اصناف و طیف های ملت به نام "جمعیت اسلامی افغانستان" برای خود بر می گزینند.

پیروزی قاطع شاخهٔ دانشجویی "جمعیت" در انتخابات اتحادیهٔ محصلان در اوائل سال ۱۳۵۲ و پخش و نشر اهداف و مرام و مبارزات جمعیت در دور ترین نقاط کشور، در دههٔ دموکراسی وخلع جریان های وابسته، از هرگونه پایگاه مردمی و تغییر جو سیاسی دههٔ دموکراسی برخلاف خواست آنان همه وهمه موجب گردید که کودتایی را به رهبری داوود خان سر و سامان دهند.

بعد از کودتای داوود خان نه تنها هرگونه فعالیت سیاسی و فرهنگی برای جمعیت ممنوع گردید و فضای هرگونه تنفسی گنگ شد، کادرهای رهبری و اعضای فعال جمعیت در مرکز و ولایات روانهٔ زندان ها و تحت پیگرد پولیس قرار داشتند. آنعده از اعضای رهبری جمعیت که از این زندان و دار نجات یافته بودند بعد از تحلیل اوضاع پالیسی نوی را اتخاذ و راه های مختلفی را برای رویا رویی اوضاع پیش آمده در دستور کار خود قرار دادند.

جمعیت در این مرحله به حیث یک جریان سیاسی فریاد ملت را در سطح داخلی و خارج بلند کرده و فاجعهٔ بیست و شش سرطان را با کالبد شکافی رهبری آن و حاضر جنایتبار و آیندهٔ هولناکش به تصویر کشید و آمادگی خود را برای مقابله با آیندهٔ هولناک کشور سر دست گرفت. این پروسه نه تنها در سطح داخل و در گوشه وکنار مملکت در دست اجرا قرار گرفت بلکه از طریق دید و وادیدها با شخصیت های آزاد اندیش در سطح منطقه و جهان اسلام به نمایش گذاشته شد.

با وقوع کودتای کمونیستی وبعداً هجوم ارتش اشغالگر شوروی، با تشکیل محاذ مشترک برضد متجاوزین اعلان جهاد کرد و به بسیج مردمی کمر بست، ملت به این ندا پاسخ داد و این نخستین آزمون کسب رأی عام ملت بود که جمعیت با گذشتهٔ روشن خویش در عرصهٔ مبارزات سیاسی دههٔ دموکراسی از آن موفق به در آمد.

جمعیت برپایهٔ همین مشروعیت مردمی و بسیج هزاران در هزار پیر وجوان سرباز از اقوام مختلف کشور در محور توجه نهضت های اسلامی و رهایی بخش در سطح منطقه و جهان وملت های مسلمان قرار گرفت.

آری! این مشروعیت مردمی چرا؟ اساساً فلسفهٔ وجودی احزاب سیاسی همانا بسیج مردم علیه وضع نامطلوب حاکم و جاگزینی وضع مطلوب است این باور وقتی می تواند به ثمر نشیند که توده های میلیونی را به حیث شعار خود حرکت دهد، جمعیت با طرح شعار خود باوری ملی و بیگانه ستیزی خویش در دههٔ دموکراسی و دوران های تجاوز توانست که در چنین آزمون کسب مشروعیت مردمی نماید. همین مشروعیت مردمی باعث گردید جمعیت به نمایندگی از ملت مجاهد کشورش در همایش های ملل متحد، کنفرانس های اسلامی، شرکت کند و در رهبری هیأتی، با رئیس جمهور وقت ایالات متحدهٔ امریکا رونالد ریگان، کنفرانس طائف، قرار گیرد و به عنوان رئیس هیئت مجاهدین رهبری اتحاد شوروی متجاوز را وادار سازد که به گناه خویش در برابر ملت افغانستان اعتراف کند.

> **هیأت جمعیت با منطق رسا همواره چنین استدلال می کرد که او با تحول جدید و آمدن ادارهٔ موقت همه نیروهای خود را به وزارت دفاع تسلیم نموده دیگر هیچ گونه مسؤولیت در برابر آنان ندارد و این وزارت دفاع است که باید به خلع سلاح گروه های غیر مسؤول بپردازد**

جمعیت براساس همین مشروعیت مردمی ریاست جمهوری را با وصف عدم رضایت منطقه یی و جهانی عهده دار گردید و ضربه های فراوانی را از این ناحیه متحمل گردید و شعار "استقلالیت انقلاب" را که در دوران جهاد، در گوش پیر و برنای جهادگران مؤمن زمزمه می کرد در دوران عهدهٔ ریاست جمهوری عملاً آن را مورد تطبیق قرار داد

و اما مشروعیت دولتی جمعیت

جمعیت با وصف همهٔ آنچه یاد آور شدیم و با وصف نشریه های رسمی آن به زبان های مختلف در راستای بازگو کردن دردها و آلام مردم مجاهد و غیور افغانستان، در کشورهای مختلف جهان، بعد از تحول جدید در سال ۱۳۸۱ و انتقال متمدنانهٔ قدرت، با نشر قانون احزاب، به خاطر آن که دست های مغرض را از دسیسه سازی کوتاه کرده باشد در صدد آن شد که مطابق به قانون جدید احزاب، درخواستی رسمیت خویش را در اواخر سال ۱۳۸۲ به وزارت عدلیه تقدیم نماید ولی این رسمیت دولتی با وصف آن که همه شرایط درخواست شده از طرف ریاست انسجام سازمان های اجتماعی و احزاب سیاسی را تکمیل کرد، مدت ها به تعویق افتاد و هر وقتی که به وزارت عدلیه مراجعه صورت می گرفت مرجع مسؤول از عدم موافقهٔ جهات خارجی به نام DDR حرف می زد.

جمعیت مجبور شد که با این نهادهای خارجی تماس برقرار نماید، با بر قرار نمودن تماس با این نهادها دانسته شد که فیصلهٔ نهایی از طریق این نهادها هم صادر نشده بلکه باید سفرای چهار کشور انگلیس، امریکا، کانادا و ژاپن به رسمیت احزاب سیاسی موافقه نمایند.

در بگو مگوهایی که میان هیأت جمعیت ونهادهای مربوط خارجی صورت می گرفت آن ها چنین وانمود می کردند که جمعیت نیروهای مسلح دارد، باید در خلع سلاح آنان با ما همکاری نماید.

هیأت جمعیت با منطق رسا همواره چنین استدلال می کرد که او با تحول جدید و آمدن ادارهٔ موقت همه نیروهای خود را به وزارت دفاع تسلیم نموده دیگر هیچ گونه مسؤولیت در برابر آنان ندارد و این وزارت دفاع است که باید به خلع سلاح گروه های غیر مسؤول بپردازد.

جمعیت با وصف آن که هیچ گونه التزام اخلاقی در این راستا نداشت، آماده شد اخلاقاً همه گروه هایی را که DDR و... در یاد داشت های خود داشت بخواند. در مجلسی که این نهادها همه وجود داشتند در مرکز رهبری جمعیت همهٔ آن ها را به همکاری با آن نهادها فراخواند ولی با وصف همهٔ این همکاری ها بازهم این نهادهای خارجی تعلل می کردند و در آخرین مجلسی که هیأت جمعیت با آنان داشت، از آن ها پاسخ مأیوس کننده گرفت و موضوع را به رهبری جمعیت گزارش داد. به تعقیب این پاسخ، رهبری جمعیت به صورت مشخص موضوع را با آقای کرزی رئیس جمهور مطرح نمود و قرار به این شد که مجلسی مرکب از رهبر جمعیت، مسؤولان نهادهای خارجی در این راستا، وزیر عدلیه و شخص آقای کرزی تشکیل گردد. در نتیجه همین مجلس به رسمیت شناختن دولتی جمعیت فیصله شد و وزارت محترم عدلیه فرمان رسمیت دولتی جمعیت را ضمن نامه یی به امضای وزیر محترم عدلیه به تاریخ ۱۳۸۴/۲/۶ به جمعیت اعلان و اینک جمعیت در پهلوی مشروعیت ملی خویش رسمیت دولتی را نیز به دست آورد.

بخش نخست

در گلگشتی با علامه اقبال

محمد اسحاق فایز

آنچه من در بزم شوق آورده ام دانی که چیست
یک چمن گل ، یک نیستان ناله ، یک خمخانه می
زنده کن باز آن محبت را که ازنیروی وی
بوریای ره نشینی درفتد با تخت کی
اقبال

شعر فارسی – دری پس از جامی ، گوینده فرازبلندی ندارد که به باور بسیاری می تواند جهان بینیی باشد تا ضمن این که مارا به خودمان برساند ، خودمان را نیزبه خودمان واگذارد تا با شناخت خویشتن خویش برسیم.

دلایل این رکود معنوی درشعر فارسی – دری هرچه باشد، شعر فارسی پس از جامی دیگر قله یی نداشت و افزون بر آن انحطاط فرهنگی، آ فت های دیگر اجتماعی نیز جوامع فارسی گوی را گرفت که توانست موجبات شیوع استعمار فکری در منطقه را فراهم کندو ما در آغاز نخستین دهۀ سده بیست و یک میزان این زهر استعمار را در تن و جان های مان خوب شناخته ایم و به اعراض آن نیز وقوف لازم را داشته ایم ولی به دلایل بی شماری از جمله بیگانگی از خویش به خود نیامده ایم تا به مداوا ی خویش بپردازیم و رهایی یابیم.

در سال ۱۸۷۳ درشهر سیالکوت پاکستان امرو زی کودکی پسر متولد شد و برای ما این اقبال دست داد که او اقبال بود و ما امروزش علامه نیز خطاب می کنیم .

اقبال ، پس از جامی در سده های اخیر از بلند ترین قله های شعر فارسی است و بی گمان آثار او نه در حجم که در جان ، درون و اندیشه همچنان رفیع و بلند خواهد ماند و در خور صعود بر این قلۀ جان.

شکافتن درون شعر اقبال برای من دشوار می نماید و می شود با رویکرد به دیوان آ ن بزرگ مرد پاره یی از این رمز و رازها را برشمر د تا در روشنی آن به بزرگی اندیشه و ژ رف نگری های او پی برد.

قصدم از این گلگشت معنوی ارائۀ تعابیر بلند و تصورات ناب اقبال است تا باشد موجبات التذاذی دست دهد و غنچه چینی کرده باشیم.

باب " پیام مشرق " را می کشاییم برای سیری در گلگشت اندیشه های اقبال :

جهان مشت گل و دل حاصل اوست
همین یک قطره خون مشکل اوست
نگاه من دوبین افتا د ورنه
جهان هرکسی اندر دل اوست

قصۀ آفرینش انسان اندر این بیان حضور مشهودی دارد و در این راه اقبال از این جهان که تواند هستی خود انسان باشد به دل توجه دارد و آن را مغز خلقت آدمی و مایۀ شرف تن داند به دلیل جایگاه معنوی انسان و به دلیل خانۀ معبود او. از نظر اقبال دل خانۀ اسرار و معنویت آدمی است و گردش این یک قطره خون که عصارۀ زندگی است مشکل آفرین. به نظر اقبال تا انسان دوبین شد و دلش از این آلایش نقصان گرفت راه به بیراهه برد ورنه" جهان هرکسی" که دل او که خانۀ رمز و راز های او خانۀ معبود اوست می باشد.

اقبال توجه به درون و معنویت انسان دارد و بی این معنویت انسان را همان مشت گل می داند:

تورا یک نکته ء سربسته گویم
اگر درس حیات از من بگیری
بمیری گر به تن جانی نداری
وگر جانی به تن داری نمیری

داشتن معنویت(آن موهبت اندرونی) موجب حیات و زندگی آدمی است و بی آن انسان مرده و هیچ است.

اقبال خود شناسی و توجه به اندرون خویش را ودیعه یی می داند که با آن می تواند به رشد ، تحول و دگر گونی برسد و این مثل را در یک نکتۀ بس ظریف به شکافته شدن دل نافه در زیر خاک مانند می کند. به باور او انسان با خود شناسی مانند دانه به حیات ونمو می رسد و سرانجام به باروری نیز:

رهی در سینهء انجم گشایی
ولی از خویشتن نا آشنایی
یکی برخود گشا چون دانه چشمی
که از زیر زمین نخلی برآیی

پرداختن به خویش و خودسازی در مشرب اقبال جایگاه بلندی دارد . او به ما توصیه می کند تا از ورطۀ بود و نبود و کیف و کم بیرون شویم و تعمیر حویشتن کنیم. دل در نزد عارفان خانۀ خدا و محل عبادت معبود یگانه در تن آدمی است . اقبال می فرماید که خود ابراهیم وار کعبه بنا کنید، کعبۀ دل را حرم خدایت را و تا این کار نکنی خویشتن نشناسی و خدا نیز:

برون از ورطۀ بود و عدم شو
فزون تر زین جهان کیف و کم شو
خودی تعمیر کن در پیکر خویش
چو ابراهیم معمار حرم شو

"نگاه "همان تعبیر غیر مادی است که در بالا به آن اشاره کردیم و در نزد اقبال معنویت انسان است . این جانمایه است که به انسان شرف و عزت بخشیده است ورنه خاکیم و خاکیم:

سریر کیقباد اکلیل جم خاک
کلیسا و بتستان و حرم خاک
ولیکن من ندانم گوهرم چیست
نگاهم برتر از گردون تنم خاک

اقبال ، از دل به "خردسوز یافته" تعبیر می کند و راز زندگی دل را در تپش هایش می داند که همان تلاش سازنده است. زندگی از نظر اقبال همین تپش است:

چه می پرسی میان سینه دل چیست
خرد چون سوز پیدا کرد دل شد
دل از ذوق تپش دل بود لیکن
چو یک دم از تپش افتاد گل شد

چون دل خواهی که خانۀ معبود حقیقی باشد ، آن را از آلایش ها مصفاکن .دریافت جلوه های خدا ، آنگاه که در" طور " سرگردانی میسر نیست مگر آن که آن چیزی را که آدمیت است در خود بپروری تا به خاطر اعزاز آن به دریافت جلوه های تجلی خداوند برسی؛ خداوند بزرگ نیز مارا به خاطر آدمیت مان خلیفۀ خود برروی زمین داشته است:

گدای جلوه رفتی برسر طور
که جان تو زخود نامحرمی هست
قدم در جستجوی آدمی زن
خدا هم در تلاش آدمی هست

اقبال حیات جاودانی را در این می داند که آدمی به خود باز گردد و "خودی" را در نهاد خویشتن بپرورد که در این صورت هرچند تن آدمی گرفتار مرگ شود ، زندگی دیگر را آغازد:

دلت می لرزد از اندیشۀ مرگ
زبیمش زرد مانند زریری
به خود باز آ خودی را پخته تر گیر
اگر گیری پس از مردن نمیری

اقبال حیات جاودانی را در ستیز و مبارزه می داند که مانند امواج در دریایی که اگر در آرامش افتاد دیگر دریانیست .راز و زندگی با دریا بودن که تپندگی است می باشد و چون به ساحل نشینی : این ساحل های امن مرگ می زاید و سیر انجام آدمی را در خویش می کشد:

میارا بزم بر ساحل که آنجا
نوای زندگانی نرم خیز است
به دریا غلط و با موجش در آویز
حیات جاودان اندر ستیز است

ادامه دارد

پارالیسم
سبکی نو در نقاشی

به تازگی یک نقاش تاجکی مدعی ایجاد سبکی جدید، در نقاشی شده است.

این نقاش تاجیک ذاکر صابر نام دارد که از سالهای درازی بدین سو در تیاتر عینی در شهر دوشنبه مشغول است و کار او عمدتا نقاشی صحنه های تیاتر بوده است. آقای صابر این سبک جدید در نقاشی را(پارالیسم) نام نهاده است.

پارالیسم (خطوط موازی) سبکی است که به گفتۀ آقای صابر ، از سبک های دیگر متفاوت می باشد. در این شیوه هنرمند نقاش به کمک خطوط موازی به تصویر گری زندگی می پردازد و از یک جهت به کوبیزم نزدیکی به هم می رساند.

به گفتۀ آقای صابر در شیوه جدیدی که او مبتکرو ایجاد گر آن است طرح ها ی مختلف در ابعاد متفاوتی در فضا به هم می آمیزند. این طرح ها در حالی که همدیگر را نقض می کنند، در پهلوی هم می نشینند و وبه این ترتیب به زندگی خود ادامه می دهند و همدیگر را پر می کنند.

نگاهی به نقاشی های آقای صابر نشان می دهد که او کوشیده است آشفتگی زندگی را با هنجار های ذهنیش، با یک نظم و قاعده بیامیزد که حاصل آن پارالیسم ابداعی او است.

برشها و خطوط در دستگاه ابداعی آ قای صابر می تواند به گونه های افقی موازی باشند ویا به گونه مورب و یا هم عمودی.

تصویر گری صورتها در نقاشی شیوۀ جدید، جایی برای ارائۀ دریافت های سوررئالیستی هنرمند نیز دارد و این آمیزه جلوه هایی از زیبایی و ظرافت را در نقاشی سبک جدید به نمایش گذاشته است. هنوز زود است تا در بارۀ چند و چون این ادعای نقاش اظهار نظر کرد ولی دیده شود تا پیش کسوتان این هنر در مورد چه خواهند گفت.

دار

ش.زیارمل

یو وخت مي لـه يو مفكر نه پوښتنه وكړه چي تاسو له څه نه داريږي" هغه راته وويل له انسان نه بيا مي تري وپوښتل اخير انسان خو څه ځناور نه دي تاسو تري ځنكه داريږي؟

مفكر راته وويل ځيني انسانان له ځناورو هم بدتر دي دا ځكه چي ځناور خپل ورته ځناور نه وژني. كور ئي نه ورانوي، په يوه ځنگه كي سره گډ ژوند او خوشحاله وخت تيروي خو راشي وگوري دا ځيني تش په نامه او تور زړي انسانان داد انسان په جلامه كي داړونكي ليوان او د وحشت پلويان دوي څه كوي؟

هو كي ځيني همدغه د انسان په بڼه ځناور صفته كسان چي نه د انسان او انسانيت نري پيژني او نه ئي له چا سره وينه او مينه كډيږي. دا هغه خطرناك ځناور دي چي خپل ورونه او عزيزان داړي او د هغوي په غوښو او وينو پائي. نو ايا دغه راز انسان تر ځناور هم ډير خطرناك نه دي؟

بلكي دي.

وائي يوه ورځ يو خر په زوره زوره ژړل. چا تري پوښتنه وكړه چي ولي ژاړي څه مصيبت در پيښ دي چي مرسته درسره وكړم

خره ورته په ژړيدلي اواز وويل له دي نه بل ستر مصيبت چيرته دي په هر خاي كي چي بد سړي پيدا شي هغه د خره په نامه يادوي همدا څو شيبي مخكي دوه تنه چي ماته نژدي ناست و، هر څوك به چي تيريده د هغه د بدو يادونه به ئي كوله او خر به ئي ورته وايه.

كله چي يو غل تيريده نو يو بل ته ويل هغه خر ، غل دي چي بل تيريده نو ويل ئي دا خر ، بدي خور دي. چي ورپسي بل راروان و نو ويل ئي دا خر ماته معلوم دي د چرسو او هيرونينو قاچاق كوي. څلورم او پنځم چي تيريده نو ويل ئي هغه خر سود خور او دا بل خر ئي مفت خور دي اوس ته ووايه! چي دغه راز له سپكاوي ډكي خبري اورم، نو ځنكه به مي زړه نه چوي او له دي نه ستر مصيبت بل چيرته دي له خپلو ټولو ښو صفتونو سره سره چي نه مي څوك خورولي ، نه مي بدي او رشوت اخيستي ، نه مي سود او اختلاس كړي او نه مي د ځينو انسانانو په څير وريا ډوډۍ خورلي خو بيا هم د انسانانو له هر ډول بديو سره زما نو غوټه كوي او ماته سپكاوي كوي اوس ته ووياه زه به ځنكه نه ژاړم؟

په رښتيا نن ورځ ځيني انسانان داسي كړو وړو ته لاس اچوي چي هغه د انسانيت په سپينه لمن تور داغ وي. مور وينو چي ځيني انسانان خپل ناپايه حرص دومره ليونتوب ته رسولي چي هم ئي د انسانيت سپيڅلي دنيا او په دنيا كي د انسانيت منلي اصول هير كړي دي او هم ئي په خپل زړه كي له خدايه ويره او ډار له ياده ايستلي دي. آيا ددغه راز فرعونانو پر وړاندي د تعظيم سر ټيټول او لاس په نامه دريدل دا پخپله ستره گناه نه ده؟

زه خو وايم ، د چا په زړه كي چي د كائناتو د څښتن مينه وي هغه بيا له هماغه ستر او لايزال ذات څخه داريږي، نه د نړۍ له شدادانو او نمرودانو څخه نو څومره به ښه وي چي د ځناور صفتو انسانانو په پله پل كښيږدو. د هغوي د بدو كړو وړو تائيد او ملاتړونه كړو او د هغوي په وړاندي په ستر اخلاقي جرات او ميړانه زړه وره مبارزه وكړو او كه داسي وكړو نو باور مو دادي چي د نمرودانو له اورنو څخه به د ابراهيمي ملت ميړني بچيان تل خوندي او په امن پاتي شي ځكه چي د حق په لار كي له مور سره د حق خاوند ملگري دي.

د ثور په اوومه کمونستانو ته ...

ان تردي چي والیانو او ولسوالانو دا واک درلود چي په خپله خوښه هر څوک چي وغواړي ونیسي او په خپله خوښه بي له محاکمي نه ئي ووژني نو دا د افغانستان په تاریخ کي یوه کرغیړنه او له شرمه ډکه ورځ وه او ددي ورځي پایلي د بهرني یرغل او دشورویانو تیري و چي بیا هم د ثور د اوومي منطقي نتیجه وه. یعني کله چي کمونستانو د افغانستان د خلکو او مجاهدینو په مقابل کي ونشو کولاي چي خان وساتي نو دي ته اړ شول چي خپل بهرني بادار راوغواړي او همغه وچي د جدي شپږمه چي یو بل ناورین و رامنځته شوه.

د ثور اتمه د افغانستان د خلکو او په تیره بیا د مجاهدینو دهغو سربښندنو او میړانو ورځ ده کوم چي دستر او سپیڅلي تاریخي جهاد په دوران کي دوي د ظلم، د کفره د الحاد، استبداد او د بهرني یرغل په خلاف دنه ستړي کیدونکي جهاد په پاي کي په دي بریالي شول چي هم بهرني تیري ته ماتي ورکړي او هم دهغو لاس پوخي رژیم او حکومت نسکور کړي. داچي د ثور له اتمي وروسته څه پېښه شویده په دي کي هیڅ شک نشته چي دا د افغانستان لپاره یوه بله غمیزه وه چي هم بهرني مداخلت و او هم د مجاهدینو حکومت ونشو کولاي چي دخلکو غوښتنوته ځواب ووایي ځکه چي د ثور په اتمه د مجاهدینو حکومت د خلکو له پراخ ملاتړ نه برخمن و او خلکو ورته هرکلي ویلي و نو د اسلامي دولت نه ئي توقعات درلودل چي له بده مرغه دا توقعات ترسره نشول.

په ۲٦ د سرطان (کال ۱۳۵۲) کي هم دولتي قدرت غصب شوي و، له هغي نه مخکي په سلطنتي رژیم کي دموکراسي موجوده وه.

احزاب او مطبوعات ازاد و. د داوود خان په وخت استبداد او دیکتاتوري او نظامي حکومت وء او اووم ثور له هغه نه هم شدید و په دیکتاتوري کي او هم په استبداد کي او بیا ٦ د جدي چي بالکل یو لوڅ او عریان نظامي تیري و. او اوس د خلق او پرچم د ډلو څني مشران چي کتابونه لیکي هغوي هم ورته د تجاوز نوم ورکوي او حتي هغه صاحب منصبان لکه نبي عظیمي چي د روسانو په رکاب کي د مجاهدینو او د افغانستان دخلکو په خلاف جنګیدل، هغوي هم ورته تجاوز وایي.

د ثور د اوومي او اتمي باید بي غرضانه او منصفانه څیړنه وشي. داچي دوي وایي چي ګوند د کودتا تصمیم نه درلود دا قطعاً له تاریخي واقعیتونو سره سمون نلري. آرشیفونه ډک دي راډیو، تلویزیون او مطبوعات. او دا خو نشي کیداي چي ټول خلقیان او پرچمیان په حفیظ الله امین کي خلاصه کړو. ببرک کارمل، نجیب او تره کي ټولو په اووم د ثور ویاړ کړي او ټول پرچمیان او خلقیان په دي دواړو ورځو (اووم د ثور او ٦ دجدي) ویاړي او د افتخار ورځي یي ګني.

نورمحمد تره کي په یوه مصاحبه کي ویلي و چي زمونږ دا قصد وچي په اسد کي کودتا وکړو ځکه چي اسد یعني، زمري خو کله چي د ګوند مشران ونیول شونو مونږ بیړه وکړه چي داوودخان ژر تر ژره ختم کړو. د داوود خان دختمولو پروژه له مخکي نه جوړه شوي وه. داوودخان صرف د همدي لپاره انتخاب شوي و چي د یو پل په حیث ورنه استفاده وشي ترڅو د اسلامي نهضت خلک او نور مخالفین لکه محمدهاشم میوندوال وځپل شي او همداسي وشو.

اوس کتابونه چاپ شوي او د داوود خان د وخت دتحقیق د هیئت نومونه یکي شته چي اکثر یکي پرچمیان او خلقیان دي. د داوود خان په وخت کي د افغانستان د اسلامي نهضت مخکښ شهید انجنیر حبیب الرحمن په زندان کي شهید کړاي شو، مولوي حبیب الرحمن شهید شو، ډاکتر محمد عمر شهید شو، خواجه محفوظ شهید شو او همدارنګه محمد هاشم میوندوال شهید شو

او نور صاحب منصبان، ملي سوداګر او دخلکو اوولس مخور کسان شهیدان شول. ډیر دهمدغه پرچمیانو او خلقیانو له خوا د شکنجي لاندي شهیدان شول. داوودخان د یو عبوري دورې لپاره انتخاب شوي و د شورویانو له خوا نه چي مخالفین وځپي او لاره آماده کړي کمونستانوته چي کمونستان قدرت ته ورسیږي. په ۲٦ د سرطان ۱۳۵۲ کي ناممکنه وه چي کمونستان په نیغه واک ته ورسیږي، د داوود خان په وخت کي ډیر کار وشو.

دوي (کمونستان) چي د دموکراسي چغي وهي د استبداد او دیکتاتوري په خلاف خو ئي

د ثور د اوومي او اتمي باید بي غرضانه او منصفانه څیړنه وشي. داچي دوي وایي چي ګوند د کودتا تصمیم نه درلود دا قطعاً له تاریخي واقعیتونو سره سمون نلري. آرشیفونه ډك دي راډیو، تلویزیون او مطبوعات. او دا خو نشي کیداي چي ټول خلقیان او پرچمیان په حفیظ الله امین کي خلاصه کړو. ببرك کارمل، نجیب او تره کي ټولو په اووم د ثور ویاړ کړي او ټول پرچمیان او خلقیان په دي دواړو ورځو (اووم د ثور او ۶ دجدي) ویاړي او د افتخار ورځي یي ګني

د داوود له دیکتاتوري نه ملاتړ کړي و.

• د هري پیښي دبیغرضانه څیړني لپاره باید دهمغه وخت شرایط، حالات او امکانات په نظر کي ونیسو. د ثور په اوومه نیټه کله چي د داوود خان حکومت رنګ شو

داوودخان په افغانستان کي یو مقتدر او قوي دولت او حکومت درلود. ټول افغانستان د مرکزي حاکمیت تابع و، ډیرو لرو پرتو سیموته د مرکزي حکومت واک غځیدلي و. یوښه اقتصاد، ښوونه، روزنه، خارجي مناسبات، سفارت خاني او نور، لنده دا چي یو منظم نظام او دولت و. کمونستانو ته یوه تیاره مړي په نصیب شوه. د داوودخان د حکومت میراث ورته پاتي شو. نو دوي صرف افراد په ځاي کړل، وزیران، رئیسان، مدیران، او تر چپراسي پوري ئي هم خپل خلقیان او پرچمیان مقرر کړل!

د ثور په اتمه کله چي مجاهدین واک ته ورسیدل په افغانستان کي څه شي و؟ مرکزي حکومت موجود نه و، د تیر رژیم مشر نجیب الله

خلقیانو او پرچمیانو د داوود خان بي ګناه وزیران او پوهان لکه پوهاند وفي الله خان، سمیعي شهیدان کړل. د داخله او دفاع وزیران او نور ډیر خلك. مګر مجاهدینو یو کمونیست، وژل خو لاپریده چي حتي بندي هم نکړل. د مجاهدینو په وخت کي سیاسي زندانیان قطعاً نه و. خو له بده مرغه چي هم بهرني لاس وهنه وه او هم په داخل کي ډیر مشکلات اوستونځي وي خو بیا هم کوشش کیده چي د خلکو باور تر لاسه شي.

د نیبتي له ناکامیدو څخه پس د ملګري ملتونو په دفتر کي پناه اخیستي وه او هغه د ګوند مشر هم نه وځکه چي په ماسکو کي او د ګورباچوف له خوانه ټاکل شوي. د حزبي مراتبو په دویم او دریمه درجه کي هم نه و، پرچمیانو به ویل چي زمونږ مشر کارمل دي. اسناد وګوري د مرکزي کمیټي او سیاسي بیورو اسناد وګوري.

او د روغي جوړي او ملي مصالحي خبره چي دوي (کمونستان) کوله، نو یو ګوند چي په داخل کي یو له بل سره روغه جوړه ونه لري نو څنګه

کولاي شي چي له مخالفینو سره روغه جوړه وکړي. په دي حساب یو ګوند موجود نه و بلکه د خلقیانو او پرچمیانو په لس ګونو فراکسیونونه موجود و. اردو موجود نه و، اردو عملاً رنګ شوي و، دولت موجود نه و، د دفاع او د کورنیو چارو د وزیرانو تړاو د حکمتیار او چهار آسیاب خواته و او د آصف دلاور او نبي عظیمي او ګارنیزیون کسان د مجاهدینو د شهید مسعود له کسانو سره د دوي تړاو و. په شمال کي د جنرال دوستم او جنرال مومن خانته حکومت و. نه مرکزي حکومت وء نه مرکزي قیادت و، نه نظام و، نه اقتصاد و، نه پولیس و. هیڅ شي نه و، په داسي یو ګډوډ حالت کي مجاهدین قدرت ته ورسیدل، نو هغوي نه څه توقع کیداي شي؟ د مجاهدینو حکومت یو ائتلافي حکومت او د مختلفو ډلو حکومت و.

او د بهرني مداخلو په باب باید ووایم چي له بده مرغه چي هیڅ چا د افغانستان سره حتي زمونږ ګاونډیانو هم له مور سره کمک ندي کړي چي زمونږ امنیت ئي تامین کړاي واي نو طبیعي ده چي همداسي حالات راځي، د تیر نظام نه صرف بدبختي په میراث و، ملیشه اي نظام موجود و، اردو او پولیس نه و، مجاهدینو ډیري ستونځي درلودي او ډیر اشتباهات ئي درلودل او حتي یو تعداد مجاهدین د خیانت او جنایت ترسرحده پوري ککړ وء. مګر په عمومي صورت د مجاهدینو دا تلاش و چي په افغانستان کي اسلامي حکومت وي، آرامي وي، د مجاهدینو یو حکومت کي دیکتاتوري نه و.

خلقیانو او پرچمیانو د داوود خان بي ګناه وزیران او پوهان لکه پوهاند وفي الله خان. سمیعي شهیدان کړل. د داخله او دفاع وزیران او نور ډیر خلک. مګر مجاهدینو یو کمونیست. وژل خو لاپریده چي حتي بندي هم نکړل. د مجاهدینو په وخت کي سیاسي زندانیان قطعاً نه و. خو له بده مرغه چي هم بهرني لاس وهنه وه او هم په داخل کي ډیر مشکلات

اوستونځي وي خو بیا هم کوشش کیده چي د خلکو باور تر لاسه شي.

د اسلامي جمعیت د هځو په باب باید ووایم چي

شهید مسعود کولاي شو چي کابل ته ننوځي مګر د دي لپاره چي د مجاهدینو مشران یو توافق ته ورسیږي او ګډ حکومت جوړ کړي نو په جبل السراج کي ایسار شو ترڅو د پیښور معاهده امضا شوه چي د حکمتیار استازي (انجنیر قطب الدین هلال) امضاء هم یکي شته دا د ټولو مجاهدینو یو ائتلافي حکومت و همدارنګه د شهید ورونو هم برخه په نظر کي نیول شوي وه نو دا یو ائتلافي حکومت و او نه تنظیمي حکومت او یا د جمعیت انحصاري حکومت. د دولت لومړني مشر حضرت صاحب و او همدارنګه دهغه وخت وزیران او مهم وزارتونه لکه خارجه، داخله، نورو تنظیمونوته سپارل شوي وو. ان تردي چي شهید مسعود دي ته حاضر شو چي دملي دفاع وزارت پریږدي تر څو حکمتیار سولي ته حاضر شي او خپل کس دي وزارت ته معرفي کړي. ترڅو جنګ ختم او امنیت تامین شي زه دا نه وایم چي جمعیت اشتباه نده کړي، د جمعیت مشرانو او افرادو به هم اشتباه کړي وي. دوي انسانان دي او له خطا او اشتباه نه بري ندي. مګر د قدرت د انحصار خبره بلکل غلطه ده. وزارتونه وګوري، قوماندانان وګوري، والیان او نور چي د مختلفو ګوندونو یو ائتلافي دولت و.

فقیري د دي پوښتني په ځواب کي چي ولي ډیر ولایتونه له مرکزي حکومت څخه جلا پاتي شول وویل: زه بهرني مداخلت ذیدخله ګڼم. که چیري بهرنیانو او په تیره زمونږ ګاونډیانو په افغانستان کي د سولي ثبات او د مرکزي حکومت د اقتدار لپاره کار کړاي واي او حد اقل بیطرفي ئي اختیار کړاي واي نو دا ناوړي پیښي به نه واي شواي.

اصلي خبره داده چي دا ناوړي پیښي په کابل کي شوي دي نه په ټول افغانستان کي! هر جنګ اکمالات لري او دا اکمالات له بهرنه کیده په دي کي هیڅ شک نشته چي د جمعیت او حکومت کسانو به هم اشتباهات کړي وي خو د جنګ پړه د نورو او بهرنیانو په غاړه ده.

از سیزدهمین سالروز ...

رئیس جمهور افغانستان پس از ورود به ساحهٔ جشن قطعات نظامی را معاینه نمود. این همایش با تلاوت آیاتی از قرآن مجید آغاز شد.

پس از آن حاضران به رسم احترام سرود ملی کشور به جا ایستادند.

ژنرال ظاهر عظیمی به نمایندگی از کمیسیون برگزاری جشن، ضمن تبریک گفتن این روز به ملت افغانستان، برنامه های این جشن را به معرفی گرفت. متعاقباً پیام محمد ظاهر، شاه پیشین افغانستان توسط رئیس دفتر وی خوانده شد.

بعداًژنرال عبدالرحیم وردگ دربیانیهٔ خودگفت:

امروز تجلیل از روزی است که ملت مجاهد و قهرمان ما متجاوزین را از خاک راندند و آنها را شکست جهانی نصیب ساختند.

و دلیرمردان مجاهد با عزم متین وراسخ شان یک فلسفهٔ بزرگ شیطانی را در جهان نابود ساختند. او همچنان در بیانیهٔ خود به دست آوردها، ومشکلات نظامی کشور اشاره کرد و از استراتژی پنج سال آیندهٔ وزارت دفاع سخن گفت.

سپس حامد کرزی، رئیس جمهور کشور سخنرانی نمود و گفت: ملت مجاهد افغانستان با ایستادگی شان در مقابل متجاوزان وقت، حماسهٔ بزرگی را ثبت تاریخ نمودند.

آقای کرزی گفت: ۱۳ سال قبل با ورود مجاهدین به کابل و پس از ۱۴ سال جهاد مردم افغانستان، فصل تازه یی در حیات سیاسی افغانستان آغاز گردید اما این پیروزی خار چشم دشمنان کشور ما قرار گرفت.

این مداخلت کشورهای خارجی بود که مانع بهره مند شدن مردم ما از ثمرهٔ جهاد گردید.

رئیس جمهوری افغانستان افزود:

ما به خاطر این که تجربه های تلخ گذشته تکرار نگردیده باشد و به خاطر جلوگیری از بی قانونی، به تعهدات مداوم جامعهٔ جهانی و به صورت خاص ایالات متحدهٔ امریکا نیازمندیم این تعهدات برپایهٔ موافقت نامه های دو جانبه عملی خواهد گردید.

کرزی در ادامهٔ سخنانش گفت:

ظرفیت های رو به افزایش قوای مسلح در کشورما را به یک اردوی مجهز و پر قدرت امیدوارمی سازد.

در ادامهٔ این جشن قطعات مختلف نظامی و مجاهدین ولایات کشور از مقابل لوژ رژه رفتند.

شایان یاد آوری است که به همین مناسبت معارف و المپیک کشور نیز همایشی برگزار کرد.

در همایش معارف و اولمپیک که به روز جمعه ۹ ثور در ستدیوم ورزشی کابل برگزار شده بود، حامد کرزی رئیس جمهور کشور، نور محمد قرقین وزیر معارف، برخی از اعضای کابینه، کور دپلماتان و شاگردان و جمعی بزرگ از شهریان کابل شرکت داشتند

در این مراسم بعد از قرائت آیاتی از کلام الله مجید، نور محمد قرقین وزیر معارف در پیرامون پیروزی مجاهدین افغانستان سخنرانی نمود واین روز را به نمایندگی از معارف کشور به رئیس جمهور و ملت مجاهد افغانستان تبریک گفت و محمد انور جگدلک رئیس کمیتهٔ المپیک نیز در مورد جانبازی های مجاهدین علیه متجاوزان سخن گفت: حامد کرزی رئیس جمهوری افغانستان نیز در سخنان خود شاگردان را به فراگیری دروس تشویق نمود و گفت:

شاگردان عزیز! فردای آرام کشور به همت شما وابسته است. وقتی شما به جامعه تقدیم می شوید بیرق افغانستان به راستی وباعزت دراهتزارخواهد بود.

او دربخشی از سخنانش گفت: دختران و پسران! درس بخوانید، درس بخوانید و از تمام جهان خود را پیش کنید.

اما وی دربارهٔ حادثهٔ هشتم ثور که این همایش بدان مناسبت برگزار شده بود چیزی برای جوانان و نگفت و آنان را چنان که در همایش آغاز سال تعلیمی نو به خواندن بیشتر فرا خوانده بود، باز بدان فرا خواند.

در ادامهٔ این مراسم شاگردان مکاتب از مقابل لوژ عبور کردند.

این مراسم با اجرای نمایشهای دیدنی توسط ورزشکاران و شاگردان مکاتب خاتمه یافت.

ملکیار

گفتند و شنیدیم!

ابوبکر سبزوار

از مدتی به این طرف سخنان جالب و در خور تبصره، زیاد شنیدم که پرداختن به هریک نیازمند مقاله یی مستقل بود. تصمیم گرفتم تا آن شنیده ها را تحت یک عنوان گردهم آورم تا ضمن مروری بر گفتار بزرگان تبصره یی هم بر آن گفته های گهربار مزید گردد و خوانندگان را مفید افتد.

مشوره هایی به ارزش ماهانه ده میلیون دلار!

آقای عنایت الله قاسمی وزیر ترانسپورت کابینهٔ متخصص افغانستان پس از یک غیبت چند هفته یی سرانجام به کشور بازگشتند و در کنفرانس مطبوعاتی در سالن بین المللی مطبوعات که قرار بود جوابگوی سؤالات باشند، از سؤالات خبرنگاران فرار اختیار فرمودند. بخصوص در جواب به مسائلی که به اتهام اختلاس و محاکمهٔ احتمالی ایشان رابطه داشت.

نگارنده که تصادفا به این کنفرانس رفته بودم از عدم معلومات جناب وزیر از مسائل داخلی وزارت مربوط شان غرق حیرت شدم. جناب وزیر در برابر هر سؤال از معین خویش جناب علمی مدد می جست. اما آنچه بیش از همه تعجب آور بود جواب وزیر به این سؤال یک خبر نگار بود که:

جناب وزیر! یکی از اعتراضاتی که بر شما وارد می شود این است که شما یک مشاور خارجی را استخدام نموده.اید که ماهانه شصت هزار دلار معاش دریافت می دارد. آیا این سخن راست است؟

جناب وزیر با قیافهٔ حق به جانب گفت:

من دقیقاً نمی دانم که معاش مشاور من چند است شاید معاش وی در همین حدود باشد اما باید بگویم که این معاش بسیار مناسب تر از معاشاتی است که در سایر وزارت خانه ها به مشاورین خارجی پرداخت می شود. وزارتی وجود دارد که یک صد نفر مشاور خارجی دارد و معاش هریک از آنان یک صد هزار دلار و حتی بیشتر از آن است! من نمی دانم که چرا فقط در این مورد از وزارت ترانسپورت باید سؤال شود. اگر دولت همه مشاورین را جواب بدهد در آن صورت وزارت ترانسپورت هم این کار را خواهد کرد.

برای من استدلال جناب وزیر کاملاً منطقی بود. وقتی دیگران مشاور خارجی با معاش بالا دارند پس چرا وزارت ترانسپورت نداشته باشد؟! اما خبرنگاران نیز کمی بی انصافند و بدون در نظر داشت سیالداری و رقابت بین الوزارتی! می گفتند که وزارت ترانسپورت با چند طیارهٔ غراضه که هیچگاه سرموقع پرواز و نشست ندارد مشاور شصت هزار دلاری استخدام کرده است. آنان به این باور بودند که عاید ماهانهٔ آریانا شاید همان قدر باشد که تکافوی معاش همین مشاور را بنماید وباقی مصارف از کمک های جامعهٔ جهانی کارسازی می شود!

تصور بفرمایید کشوری فقیر و جنگ زده چون افغانستان به گفتهٔ آقای قاسمی تنها در یک وزارت (که به گمان اغلب منظور وی وزارت انکشاف دهات بود) ماهانه ده میلیون دلار فقط پول معاش مشاورین خارجی پرداخت می گردد. پس سخن بشردوست تعجب آور نیست که مدعی است کمک جامعهٔ جهانی در طول سه و نیم سال گذشته به افغانستان پنج هزار میلیون دلار بوده است اما مدرک مصرف فقط برای ششصد میلیون آن مشخص است و بس!

وزیر ترانسپورت:

من دقیقاً نمی دانم که معاش مشاور من چند است شاید معاش وی در همین حدود باشد اما باید بگویم که این معاش بسیار مناسب تر از معاشاتی است که در سایر وزارت خانه ها به مشاورین خارجی پرداخت می شود. وزارتی وجود دارد که یک صد نفر مشاور خارجی دارد و معاش هریک از آنان یک صد هزار دلار و حتی بیشتر از آن است!

***

متوکل در مورد اسامه بن لادن و حضور عرب ها در افغانستان در دوران طالبان با کنایه گفت مشکل ما این است که مهمانان ما در هر زمانی کسانی اند که یا زور دارند یا پول و به همین دلیل برای میزبان مشکل می آفرینند! او با این کنایه حضور جنگجویان خارجی در افغانستان در زمان طالبان را با حضور نیروهای بین المللی در رأس آن امریکا در زمان حاضر مقایسه کرد

شهید کمونیست و مسلمان ندارد!

اما از وزارت امور شهدا و معلولین بگوییم که وزیر محترم آن در این اواخر سفری به جمهوری اسلامی ایران داشتند و با سخنان ناب شان در جمع خبرنگاران ایرانی به آبروی کابینهٔ متخصص مقداری افزودند.

ایشان در جواب این سؤال یک خبرنگار که: جناب وزیر! آیا در وزارت شما به شهدا و معلولین قومیت های مختلف افغانستان به یک نظر دیده می شود؟ گفتند:

من از طرح چنین سؤالی تعجب می کنم! ما هم شهدای مجاهد داریم و هم شهدای کمونیست که در وزارت ما میان شان هیچ تبعیضی وجود ندارد! چه رسد به تبعیض قومی!

اگر خانم صدیقهٔ بلخی خود از خانوادهٔ شهید و دختر شهید والامقامی چون سید اسماعیل بلخی نمی بودند، این سخن شان را به حساب تنک مایگی در دانش دینی به شمار می آوردم و چون سخنان اغلب متخصصان! لایق درج این مقال شدن نمی یافتم اما اکنون از ایشان باید پرسید که این فتوا را از کدام مفتی و یا کدام توضیح المسائل آموخته اند که شمر و شهید کربلا هردو را باید شهید به شمار آورد؟ آیا بهتر نبود خانم بلخی به جای ابراز فضل در مسائل مذهبی! فقط کوتاه و مختصر می فرمودند که نخیر! چنین تبعیضی وجود ندارد!

به هرحال کابینهٔ متخصص از این بیراهه روی ها فراوان دارد. اما باید انصاف بدهیم که غیر متخصصان هم خالی از چنین خلا ها نیستند. در مرکز بین المللی مطبوعات شنیدم که خبرنگاری می گفت با آقای محقق مصاحبه یی داشته و از قول ایشان نقل می کردند که فرموده اند من به امیتابچن علاقه دارم! آقای محقق مانند هر اهل تحقیق دیگر حق دارند به هنر و هنرمند علاقه مند باشند اما اگر ایشان به رشتهٔ دیگری غیر از امیتابچن شناسی ابراز تخصص بفرمایند برای موقف سیاسی شان بهتر خواهد بود. بنده ضمن تقدیر از هنردوستی جناب شان قابل یادآوری می دانم که تولیدات داخلی کشور ما در رشتهٔ هنر نیز مستلزم ذره پروری و توجه اهل تحقیق است!

خانم بلخی این فتوا را از کدام مفتی و یا کدام توضیح المسائل آموخته اند که شمر و شهید کربلا هردو را باید شهید به شمار آورد؟ آیا بهتر نبود خانم بلخی به جای ابراز فضل در مسائل مذهبی! فقط کوتاه و مختصر می فرمودند که نخیر! چنین تبعیضی وجود ندارد!

پی آر تی و هنر عکاسی

سخن از هنر و هنر دوستی به میان آمد، بد نیست از توجه تیم بازسازی ولایتی بدخشان به هنر عکاسی و پی آمد های آن، ماجرایی نقل کنیم که خالی از دلچسپی نیست. در روز چهارم حمل دو موتر حامل تنی چند از مسؤولان پی آر تی ولایت بدخشان که شاید از بیکاری خسته شده بودند سر به صحرا زدند و عازم یکی از روستا های این ولایت شدند.

از قضا درمسیر راه به زنان روستایی برمی خورند که عازم روستای دیگر به منظور شرکت در جشن عروسی اند. مسؤولان پی آر تی فرصت را برای عکس برداری از جمع زنان غنیمت می شمارند اما با اعتراض آنان مواجه می شوند. پیرزنی از ترجمان می خواهد تا خارجیان را از گرفتن عکس باز دارد اما ترجمان از ممانعت آنان ابراز ناتوانی می نماید ناگهان زنان و کودکان با سنگ به جان تیم پی آر تی می افتند. شیشه های موتر ها و همچنان سر چند تن از راکبان رامی شکنند و آنان به زحمت از حادثه نجات می یابند.

من در دوشنبه شب مصاحبهٔ والی بدخشان را با خبرنگار در تلویزیون طلوع دیدم او ضمن این که از خدمات تیم پی آر تی (تیم بازسازی ولایتی) در آن ولایت ابراز رضایت می نمود با احتیاط یاد آور شد که اگر اقدامات آنان با هماهنگی با مسؤولان ولایت صورت گیرد بهتر است. سخن والی مذکور نصیحت خوبی برای جلوگیری از سرشکستن های مشابه خواهد بود.

بشردوست در انتخابات پارلمانی کاندید است

شنیدیم که دکتر بشردوست وزیر پیشین پلان بار دیگر در پارک شهر نو با جمع غفیری از شهریان کابل دیدار داشت.

نگارنده تلفنی با وی صحبت کوتاهی داشتم. بشر دوست مانند معمول از کابینهٔ آقای کرزی به عنوان یک کابینهٔ ناموفق یاد کرد و نیز از این که خارجیان در افغانستان بیش از بیست زندان شخصی دارند و به هیچ کس حتی کمیسیون حقوق بشر نیز اجازهٔ بازدید از آن زندان ها را نمی دهند ابراز نگرانی نمود. او گفت وظیفهٔ همهٔ ماست تا در این مورد بی تفاوت نباشیم و جلو بی قانونی ها را از جانب هرکسی که باشد بگیریم. وی برای جلوگیری از این وضع خواهان یک همه پرسی از ملت گردید.

بشر دوست گفت مشکل حامد کرزی این است در حالی که یک رئیس جمهور قدرتمند است از قدرت خود خبر ندارد. او باید به جای ابراز عجز در برابر خارجیان از آنان خواهان پیروی از قانون گردد.

من از بشر دوست پرسیدم که آیا قصد دارد خود را در انتخابات پارلمانی کاندیدا نماید؟ وی در جواب گفت که من خود پول ندارم. اگر مردم مرا از نظر مادی و معنوی کمک کنند می خواهم در انتخابات شرکت نمایم. من فکر می کنم که در پارلمان بیش از هر جایی می توان مصدر خدمت برای مردم شد.

سوء تفاهم در هرات

مشکل سوء تفاهم سال هاست که در افغانستان به قتل و کشتار بی گناهان انجامیده است. شنیده شده در نتیجهٔ درگیری میان پلیس ملی و اردوی ملی در جریان مراسم جشن ۸ ثور در هرات، دو زن کشته و عدهٔ دیگری نیز مجروح شده اند. قوماندان امنیهٔ ولایت هرات این واقعه را نتیجهٔ یک سوء تفاهم خواند.

تقاضای احتیاط رئیس جمهور از نیرو های ائتلاف

از سوء تفاهم گفتیم بد نیست تا به مورد دیگری از چنین سوء تفاهمات که به کشته شدن جمعی دیگر به وسیلهٔ نیروهای ائتلاف انجامید اشاره شود. در اعلامیه یی که از طرف دفتر ریاست جمهوری به نشر رسید آمده است که جناب حامد کرزی در پی کشته شدن جمع دیگری از افغانهای بی گناه به وسیلهٔ نیروهای ائتلاف، از آنان خواست تا در مبارزهٔ شان علیه تروریسم، از احتیاط کار بگیرند تا افراد بی گناه متضرر نشوند.

این دوازدهمین باری است که چنین تقاضایی توسط رئیس جمهور کشور از نیروهای ائتلاف صورت می گیرد اما چنین به نظر می رسد که این تقاضای احتیاط چون تابلو های احتیاط ترافیک در افغانستان فقط جنبهٔ نمایشی دارد و کسی به آن عمل نمی کند!

مهمانان ما یا زور دارند یا پول!

مولوی وکیل احمد متوکل سابق وزیر خارجهٔ طالبان، برای نخستین بار پس از سقوط رژیم طالبان در مصاحبه یی با تلویزیون های خیبر و طلوع شرکت نمود.

متوکل همان گونه که عادت اوست با رمز و کنایه های دشوار فهم به سؤالات جواب داد که برای تنظیم کنندگان برنامهٔ تلویزیون نیز خالی از درد سر نبود. در مصاحبه یی که ابتدا نشر شد، جواب ها با سؤال های مطرح شده همخوانی نداشت. اما در نشر مجدد این مصاحبه که دیروقت شب صورت گرفت، نقیصه رفع شده بود.

متوکل در این سخنان امارت طالبان را دارای نقاط مثبت و منفی خواند که باید هردو در نظر گرفته شود. وی نفوذ پاکستان در دولت طالبان را پذیرفت اما این ادعا که طالبان به وسیلهٔ پاکستان رهبری می شدند را رد کرد.

متوکل در مورد اسامه بن لادن و حضور عرب ها در افغانستان در دوران طالبان با کنایه گفت مشکل ما این است که مهمانان ما در هر زمانی کسانی اند که یا زور دارند یا پول و به همین دلیل برای میزبان مشکل می آفرینند! او با این کنایه حضور جنگجویان خارجی در افغانستان در زمان طالبان را با حضور نیروهای بین المللی در رأس آن امریکا در زمان حاضر مقایسه کرد. او همچنان بی توجهی دولت به مدارس دینی را از ضعف های این دولت دانست.

تربیت فرزندان و پیوند آن با ارزش های اسلامی

سید ناصر تقدسی

فرزندان ما، هر روز، می خوانند، به مدرسه می روند و از آنجا باز می آیند، به خواب می روند، بیدار می شوند، و برنامه های روز مرهٔ خویش را به شکل روتینی به پیش می برند، و آنان گاهی به خواسته های ما وقعی نمی گذارند وزمانی ما هم بر آنان چیزهایی را تحمیل می کنیم ولی این را فراموش کرده ایم که همهٔ این رخداد های روزانهٔ زندگی در واقع بذرهایی است که اگر درست پرورش شود، به برگ و بار می نشیند و به درختی تنومند و پر ثمر عوض می گردد و بسیاری از مشاجره ها و خشونت ها درمیان پدران و مادران و فرزندان پوشیده نگه داشته می شود؛ چه توجیه درست و مراقبت مدبرانهٔ رویدادهایی از این دست، در وجود فرزندان ارزش های متعالی و اخلاقیات راسخ و ژرفی را نهادینه می کند که آنان را به پذیرایی هر خوبی متمایل و آماده می گرداند.

برای تربیت درست کودک ونموی استعدادها و توانایی های وی، بهتر است برنامهٔ شباروزی او، این گونه تنظیم و ترتیب شود.

تناول طعام

برای کودک روش صرف غذا مطابق آداب و سنت های اسلامی و با رعایت نرمی و تدرّج، باید آموخته شود، برای او تلقین گردد که نان خوردن را پیوسته به نام خدا (بسم الله) آغاز کند، و طعام را با دست راست و به آرامی صرف نماید، و پس از طعام دستانش را بشوید و خدا را در برابر نعمتش که برای وی ارزانی کرده است سپاس بگوید، رعایت این همه آداب پیوند کودک را با خدای بزرگ و رسول اکرم صلی الله علیه وسلم محکم می سازد و برای وی فرصت می دهد که نظافت و تأنی را بیاموزد، همچنان زمانی که کودک با مادر خود در هموار کردن دسترخان وتقدیم طعام همکاری می کند، زحمت و مشقت مادر را احساس می کند وخودش را مرهون احسان او می بیند.

به همین ترتیب التزام به حضور همه اعضای خانواده در وقت طعام و انتظار کردن نان به خاطر کسی که غائب است، در پرورش کودک نقش سازنده دارد، و حس وابستگی و محبت او را نسبت به خانواده رشد می دهد، و موضوع دیگری که برای کودک فرصت می دهد تا ارزش ایثار را بفهمد و حس غیر دوستی را در او نیرو ببخشد، اهدا و پیشکش طعام به همسایه هاست که کودک خودش باید نان را به دست خود، ببرد و به آنان بدهد. همچنان طرح پرسش هایی از این دست که: کی ما را روزی می دهد؟ چه می خوریم؟ و اگر این نان نبود چه سرنوشتی می داشتیم؟ در ذهن طفل بسیار مهم و تحریک کننده است و او را به فکر نعمت آفریدگار و عظمت الهی می اندازد و درد محرومان را کاملاً درک می کند.

آمادگی برای خواب

زمانی که کودک تمام آداب و متدهای نیک را در رویدادهای روزانهٔ زندگی خود به تجربه می نشیند، همه ارزش های نیک و زیبای انسانی در وجودش نهادینه می گردد.

و آمادگی برای خواب یک فرصت طلایی است که کودک از طریق دعاهای مأثور و با خوابیدن به پهلوی راست و اجتناب از خوابیدن به روی شکم، در نفس کودک نسبت به شیطان بدبینی و مخالفت ایجاد می شود. ووقتی که کودک پیش از خواب، دستان پدر و مادر را بوسه می زند، روح حرمت گزاری و نیکویی به والدین در نهادش جان می گیرد و به برگ و بار می نشیند. و همچنان اگر کودک را همواره به انجام کار خیر تشویق کنیم و پیش از خواب برایش بگوییم که فردا انشاء الله "فلانی جان" نماز می خواند، بازی سالم می کند، همسایهٔ بیمار را عیادت می نماید و... او همیشه به فکر نیکو کاری وخیر خواهی می افتد و با نیت نیک در پی حصول ثواب می باشد. هنگامی که کودک پیش از خواب به مدت کمی با خود بیندیشد و یاد آور شود که در طول روز چه باید کند و چه نکند وخدا را در برابر توفیق به کارهای نیک سپاس باید بگوید و به خاطر بدی ها از خدا آمرزش بطلبد، در نهادش انگیزهٔ عمل صالح و اجتناب از معاصی ایجاد می گردد.

بیدار شدن از خواب

هنگام بیدار شدن از خواب، لازم است که کودک با دعای مأثور ویژهٔ بیداری و با سپاسگزاری از نعمت های الهی روز خود را آغاز کند، پس از آن وضو بگیرد، نماز بخواند، دستان پدر و مادرش را ببوسد و در برابر ایشان ابراز تواضع و فروتنی نماید، و همچنان رخت خوابش را مرتب ببندد و اتاق خواب خود را تنظیم کند. وی با این کار، از یک طرف مادر خود را یاری می رساند و از سوی دیگر به پاکی ونظم خو می گیرد.

و به همین گونه ورزش صبحگاهی به جسم و تندرستی کودک مفید است و در نفس او روحیهٔ کمک به دین خدا را از راه توانایی جسمی قوت می بخشد و بسیار بایسته است که کودک در اول روز تلقین گردد که در طول روز چه کارهایی را باید انجام دهد و با این کار او اهمیت برنامه ریزی در زندگی را درک می کند و به آن عادت پیدا می کند. **ادامه دارد**

انتخابات ولسی جرگه ...

– وابستگی حزبی کاندیدا دورقهٔ رأی ذکر نمی گردد.

– به احزاب سیاسی سمبل و یا نشان انتخاباتی داده نمی شود بلکه هر کاندیدا دارای یک سمبول جداگانه خواهد بود!

وفقط هنگام ثبت نام از کاندیدا در مورد وابستگی حزبی پرسیده می شود و در پوستر های تبلیغاتی این وابستگی ذکر می گردد وبس.

چهارم – برگزاری همزمان انتخابات ولسی جرگه و شوراهای ولایتی

موضوع پیچیدهٔ دیگر، برگزاری همزمان این دو انتخابات است. گرچه برگزاری آن در دو روز مصارف زیادی را ایجاب می نماید ولی در یک روز نیز حد اقل دارای دو مشکل اساسی خواهد بود:

۱- کاندیداهایی که با یک رقیب جدی در انتخابات ولسی جرگه مواجه می باشند با شکست در این انتخابات، شانس ورود به شورای ولایتی را نیز از دست می دهند وهرگاه در دو روز برگزار می شد؛ به یقین که به شوراهای مذکور راه می یافتند وهمچنین احزاب سیاسی نیز با این مشکل مواجه اند ونمی توانند به درستی تصمیم بگیرند.

۲- برای رأی دهندگان نیز بسیار مشکل خواهد بود که در همان یک روز میان کاندیداهای متعدد ولسی جرگه و شورای ولایتی و نشان های متعدد انتخاباتی، نام و نشان کاندیداهای مورد نظر را به حافظه داشته باشند ویکی را به جای دیگر ـ به خصوص در قسمت نشان و سمبل ها با در نظر داشت بی سوادی ـ اشتباه نکنند!

این پیچیدگی ها و سؤال هایی است که جداً جواب می طلبد تا شاهد برگزاری انتخابات سالم، آزاد و منصفانه باشیم و رأی اکثریت مردم به صورت واقعی در وجود نمایندگان مردم تمثیل گردد.

هرات، بازهم قربانی ...

را به آن ولایت اعزام کرد.

پس از دو روز برخوردهای مسلحانه وضع در شهر هرات به حالت عادی برگشت. گفته می شود که پنجاه تن از مظاهره کنندگان شنبه گذشته ۱۰ ثور توسط مسؤولان امنیت ملی بازداشت شدند. در مورد علت این حادثه اظهارات ضد و نقیضی از سوی شاهدان عینی ابراز شده است. ژنرال بابه جان علت اصلی حادثه را دست اندازی یک فرد با لباس شخصی بر سلاح یک پلیس می داند.

رادیو بی.بی.سی شب ۱۰ حمل علت آغاز این حادثه را برخورد اردو و پلیس ملی بر سر یک دختر عنوان کرد. و پس از آن که یک زن و دخترش در این حادثه جان می بازند مردم خشمگین شده و به سوی دفتر والی به راهپیمایی پرداختند. این راهپیمایی به درگیری میان پلیس و مردم انجامید.

مظاهره کنندگان خود را به نزدیکی دفتر والی رساندند و با پرتاب سنگ، شیشه های ساختمان ولایت را شکستاندند و به دو موتر دولتی آتش زدند. آقای ظاهر عظیمی سخنگوی وزارت دفاع گفت، بررسی حادثه جریان دارد و تا هنوز گزارش دقیقی از این حادثه در دست نیست.

په افغانستان کي دبشرحقوقو ديو تن څارونکي ...

او په دي کار به ئي نيوکي کولي نيويارک تايمز ليکي بسيوني د شيکاګو په پوهنتون کي د حقوقو د څانګي يو پروفيسور و او د افغاني بشري حقونو د څپلواک کميسيون يو غښتلي کارپوه و چي د نومور ورځپانو په وينا تيره اووني ئي له خپلي دندي څخه د ګوښه کيدو ايميل تر لاسه کړ ورځپانه زياتوي شريف بسيوني د خپلي دندي د ګوښه کيدو څخه يوه ورځ دمخه په يوويشتو پاڼو کي له افغاني بنديانو سره د چال چلند په هکله يو رپوټ چمتو کړ و چي د ناوړو چلندونو ښکارندوي و ورځپانه د بسيوني له قوله ليکي: چي امريکا له ده څخه غوښتنه کړي وه له افغان بنديانو سره د امريکا د سرتيريو د چلند او د هغو دوه سوو بنديانو په باب چي په راتلونکي کي به له ګوانتانو څخه افغانستان ته راوليږدول شي پټه خوله پاتي شي.

د بسيوني په وينا امريکائيان غواړي په افغاني زنديانيانو او هغو زندانيانو چي له ګوانتانامو څخه افغانستان ته راليږدول کيږي په تيري باندي پرده واچوي په پاي کي شيکاګو تريبيون د شريف بسيوني له خولي ليکي: چي ده رپوټ تر لاسه کړي و چي امريکائيانو مخکي له دي نه چي د ګوانتانامو زندان د بشري حقونو د څارونکيو ډلو پر مخ پرانيستل شي دغه دوه سوه بنديان افغانستان ته راانتقال کړي دي

تصویری رسنۍ او فرهنګی رسالت ئې

پامير

د اساسي قانون په څلور ديرشمه ماده کي ليکل شوي: "د بيان ازادي له تيري څخه خوندي ده، هر افغان حق لري، چي خپل فکر د وينا، ليکني، انځور او يا نورو وسيلو له لاري، په اساسي قانون کي د راغلو حکومنو په رعايت څرګند کړي".

ددغه حکم له مخي دولتي او نا دولتي مطبوعات ټول کولاي شي چي ددولت له مخکيني سانسور پرته د خپلو خپروونکو وسيلو له لاري خپل افکار او نظريات بيان کړي خو دا هم بايد له ياده و نه باسو چي زموږ اساسي قانون د فکر او بيان ازادي يواځي هغه وخت د منلو وړ بولي چي د هغي له امله زموږ ملي يووالي ، زموږ ديني او عقيدتي ارزښتونو زموږ اسلامي منلو فرهنګي دودونو ته په کي زيان ونه رسيږي او سپکاوي ورته ونه شي.

د بده مرغه چي د اساسي قانون او د ډله ييزو اطلاعاتي رسنيو له قانون نه، در سنيو چلوونکي او په تيره بيا د تصويري رسنيو متصديان سرغړونه کوي. په اساسي قانون کي په واضحو تورو سره ليکل شوي چي اساسي قانون يو اسلامي قانون دي او هيڅ يو بل فرعي قانون د اساسي قانون د اسلامي ارزښتونو خلاف نشي نا فذيدلاي خو موږ وينو چي د تصويري رسنيو شخصي متصديان د اساسي قانون د متن پر خلاف په خپلو خپرونو کي غير اسلامي، له افغاني دود نه وتلي غير فرهنګي تګ لاره غوره کړي او خپلي ټولي خپروني ئي د افغاني ټولني او مسلمان او لس د هيلو، عنعناتو او عقايدو پر خلاف عياري کړي دي.

د اساسي قانون له مخي د اطلاعاتي رسنيو ازادي ددي لپاره ده چي ددغو وسايلو له لاري خلک له ورځنيو جرياناتو او پيښو څخه خبر شي، هر څه بي پردي وويل شي او پر هر چا چي انتقاد وارد وي نيوکه وشي په تصويري رسنيو کي هغه څه د ټولني لېدونکو او اوريدونکو ته واوړول شي او د تصوير له لاري وړاندي شي چي د هغو په واسطه خلک له روانو پيښو، دولتي او ولسي جرياناتو د هيواد او نړۍ له حال احوال، د بيلا بيلو ورونو قومونو د رواجونو او د نړيوالو فرهنګي دودونو څخه خبر شي چي البته دغه ډول خپرونو ته موږ د اطلاعاتو برخه ويلاي شو چي پخپله د ملت او دولت تر منځ د پوهاوي ، خبرو کولو او معلوماتو او آګاهي لپاره سرته رسيږي.

د تصويري رسنيو بله مهم دنده چي د اطلاعاتو په څنګ کي ئي بايد سرته ورسوي هغه فرهنګي برخه ده چي هم پخپله د افغاني فرهنګ دودي او پر مخنګ لپاره تر سره کيږي او هم بايد د ټولني ستړي خلک تري د روحي غذا او ځان خوښي لپاره کته واخلي، په دغه راز فرهنګي پروګرامونو کي د شعر او ادب غونډي او يا په دي باب معلومات، ډرامي ، تمثيلي پارچي، موسيقي او لنډ او اوږده داستانونه او داسي نور ادبي فرهنګي موضوعات شامليداي شي چي بايد سوچه افغاني رنګ ولري او دغه ټولي برخي د افغاني اصيل فرهنګ بيلا بيل اړخونه تمثيل کړي.

داسي څرګنديږي چي زموږ په هيواد کي ځيني شخصي تلويزيونه چي زياتره ئي د بهرنيانو په پيسو چليږي د افغاني اصيل فرهنګ د له مينځه وړلو او مسخه کولو هڅه کوي د همدغو شخصي تلويزيونو له لاري نن موږ په خپلو سترګو وينو چي زموږ په هيواد کي يو ستر فرهنګي يرغل پيل شوي او که پخپل وخت ورته ژوره پاملرنه ونشي او مخه ئي ونه نيول شي نو کيداي شي چي زموږ خوانان او تنکي بچيان د پرديو فرهنګي تقليد او د بي لارۍ خواته کش کړي.

دافغان ، طلوع، آئيني او کله ناکله د ملي راډيو تلويزيون په سکرينونون باندي د رنګارنګ عياشيو او بي بندو باريو د صحنو ښکاره کول ، د داسي فلمونو ښودل چي هغه زموږ ځوانانو ته د بي لارۍ درس ورکوي، د سکس او لوڅو نجونو له خوا سندري او يا تمثيلي صحني او يا د ځينو کيبلي چينلونو له لاري د کفري فرهنګ له فحشاو نه ډکي ننداري دا ټول هغه شيان دي چي زموږ د اسلامي قانون د متن او روحيي خلاف چليږي او د اطلاعاتو او فرهنګ وزرات هم د خلکو د بي شميره اعتراضونو او نيوکو سره سره ددغه راز تصويري خپرونو مخه نه نيسي.

موږ هيله من يوو چي ولسمشر په دي برخه کي دافغانستان د عالمانو د شورا وروستي پريکړه ليک په ژوره توګه تر پاملرني لاندي ونيسي او ددغو عالمانو د پريکړه ليک ټولو موادو ته چي د قرآن او حديث له مخي وړاندي شوي دي د عملي کولو شرايط برابر کړي او زموږ په هيواد کي زموږ پر اصيل افغاني فرهنګي باندي ددغه ستر يرغل مخنيوي وکړي او که داسي ونه شي نو زموږ ځوان نسل به ډير ژر د پرديو د غير اسلامي فرهنګ قرباني شي او زموږ ټولنه به دفساد او فجايعو له ستر بحران سره مخامخ کړي.

هفته نامۀ

مجاهد

وآنان که در راه ما با جان ومال جهادکردند محققاً آنان رابه راه خویش هدایت می کنیم و همیشه خدا یار نیکو کاران است

قرآن کریم

ارگان نشراتی جمعیت اسلامی افغانستان

● مجاهد می تواند مطالب را ویرایش کند.
● مطالب آمده مسترد نمی گردد .
● آرا واندیشه های مقالات غیر از سرمقاله لزوماً مبین آرا ومواضع جمعیت نیست.

شعار ما

رضای خداوند(ج) هدف ما
حضرت محمد(ص) رهبر ما
قرآن قانون ما
جهاد راه ما
شهادت در راه خدا از عالی ترین آرزوهای ماست

دور ششم سال چهارم شمارۀ ۶ چهارشنبه ۱۴ ثور ۱۳۸۴ ۲۵ ربیع الأول ۱۴۲۶ - 4 May 2005

دکتر رمضان بشر دوست در میان شهروندان کابل:

رئیس جمهور در مسائل مهم کشوری از مردم باید نظر بخواهد

دکتر رمضان بشر دوست وزیر پیشین پلان افغانستان درمیان انبوهی از مردم کابل، در پارک شهر نو سخنرانی کرد.

به گزارش خبرنگار مجاهد، آقای بشر دوست پس از ظهر جمعۀ گذشته نهم ثور سال جاری درپارک شهر نو کابل طی یک سخنرانی مبسوط، از کارکردهای دولت و مؤسسات خارجی انتقاد کرد و از آقای کرزی رئیس جمهوری اسلامی افغانستان خواست که در مسائل مهم و سرنوشت ساز کشور؛ همچون حضور نیروهای خارجی، استراتژی دولت در قبال بازسازی افغانستان نحوۀ مصرف کمک های جامعۀ بین المللی و اولویت های کاری دولت از همۀ مردم افغانستان نظرخواهی کند و با این کار، جلو خود سری ها و خود محوری های موجود در ارگان های دولتی و انجوهای خارجی را بگیرد.

وی گفت: اگر دولت پالیسی و استراتژی خود در قبال بازسازی و ادارۀ کشور را تغییر ندهد، افغانستان به سوی تباهی بیشتر سوق خواهد شد و شانس طلایی امروز از دست خواهد رفت. بشر دوست علاوه کرد که امروز در این کشور یک ائتلاف نامقدس برای غارت دارایی های عمومی مردم ایجاد شده است و اگر مردم بر اساس احکام قانون اساسی، به گونۀ مستقیم و غیر مستقیم در زمینه مداخله نکنند و خودکامگی ها را مهار نکنند همه هستی شان در کام این ائتلاف فرو خواهد رفت. او گفت: یکی از راه های اصلاح امور، تشکیل پارلمان است، اما من هراس دارم که در پارلمان، نمایندگان بی باور و معامله گر راه پیدا کنند و روی آرمان های مردم پای بگذارند.

بشر دوست از مردم خواست که در انتخابات پارلمانی به سراغ افراد شایسته و متعهد بروند و آنان را به دور از هر گونه پیوندهای حزبی، قومی، نژادی و سمتی برگزینند و به شورای ملی بفرستند.

وی در بخشی دیگری از سخنانش به بی کفایتی و ناکارایی کابینۀ حکومت تماس گرفت و گفت: عده یی از وزرای مشاور کرزی از سواد ابتدایی محرومند و شماری از اعضای کابینۀ فعلی در غرب مشغول هتل داری و دکانداری بودند، و چنین افراد چگونه می توانند برای مردم مصدر خدمت شوند.

نامبرده در مورد قدر شناسی ملت افغانستان گفت: این ملت قدرشناس ترین ملت هاست و لی در کابینه عده یی می گفتند که به این ملت خدمت چه کار می آید و این مردم نمک نا شناسند و بدون تردید حضور مردم در این همایش نشان داد که آن وزرا دروغ می گفتند و این مردم بسیار مهربان وقدر شناس هستند.

انفجارها همچنان در عراق ادامه دارد

در اثر حملۀ انتحاری به روز یک شنبه گذشته در مناطق کردنشین دست کم ۲۵ نفر کشته و بیش از ۳۰ تن دیگر زخمی شدند . این بمب گذار ی در مراسم تشییع جنازه یی که توسط کردها در شهر تلصفر نزدیک موصل در شمال عراق برگزار می گردید، رخ داد.

پیشتر دست کم ۵ مامور پلیس و ۴ غیر نظامی در دو حملۀ جدا گانه در بغداد کشته شدند . در رویداد های دیگر پلیس عراق اعلام کرد که چندین نفر را در ارتباط به ربودن و قتل مارکیت حسن ، امدادگر بریتانیایی بازداشت کرده است روزیک شنبه گذشته پس از حادثۀ انفجار ، مردان مسلح جاده را مسدود کردند و به سربازان امریکایی ،ماموران امنیتی عراق و امبولانس هایی که می کوشیدند خود را به صحنۀ انفجار برسانند شلیک کردند.

در تازه ترین موج حملات فقط طی سه روز از جمعه تا یک شنبه گذشته بیش از ۹۰ نفر کشته و صد ها تن دیگر زخمی شدند .تحلیلگران می گویند که رهبران عراق در تلاش هستند تا ترکیب دولت تازه را تکمیل کنند ، فعالیت های شورشیان طی دوهفتۀ گذشته شدت یافته است ترکیب تا تمام کابینۀ

عراق روز پنج شنبه آغاز به کار کرد اما وزارتخانه های مهم از جمله وزارت دفاع بی تصدی مانده است .

طبق یک خبر دیگر به اثر انفجار یک بمب در یکی از مراکز خرید و فروش پر رفت و آمد بغداد ۹ نفر کشته شد وچندین تن دیگر به روز دوشنبه زخمی شدند اما در اثر انفجار دیگر در همین روز در شرق بغداد دو مامور پلیس و دو غیر نظامی کشته شدند. در همین حال یک گروگان استرالیایی ضمن ظاهر شدن در شبکه های تلویزونی منطقه از دولت آن کشور مجدانه تقاضا کرد تا قوایش را از عراق خارج نماید. شورشیان عراق تهدید نموده اند اگر دولت استرالیا قوایش را از عراق خارج نکند گروگان مذکور را خواهند کشت.

از سوی دیگر یک سرباز زن امریکایی به بدرفتاری با زندانیان عراق اعتراف کرد . او در مقابل دادگاهی در ایالت تکزاس در مقابل هفت مورد اتهام آزار زندانیان در زندان ابوغریب در عراق اقرار به گناه کرده است و انتظار می رود تا شانزده سال محکوم به حبس شود اما موصوف چون اعتراف کرده است شاید دو نیم سال در زندان باقی بماند.

سنگ تهداب تعمیر شورای ملی گذاشته شد

سنگ تهداب ساختمان پنج طبقه یی شورای ملی روز جمعه ۹ ثور در محوطۀ ساختمان سابقۀ آن شورا گذاشته شد.

به گفتۀ یک منبع وزارت شهر سازی و مسکن کار این ساختمان قبل از برگزاری انتخابات پارلمانی پایان خواهد یافت. قرارا ست انتخابات پارلمانی در ماه سنبله سال روان برگزار گردد. براساس این خبر در کار ساختمان آن تعدادی از مهندسان هندی همکاری خواهند کرد.

ثبت نام برای انتخابات پارلمانی ...

تخار، کندز وفاریاب هر کدام ۹ نماینده، ولایات پروان و غور هر یک ۶ نماینده، بغلان و هلمند هر یک ۸ نماینده و زابل و ارزگان هر کدام سه نماینده در پارلمان آیندۀ کشور خواهد داشت.

به گفتۀ آقای بسمل اساس تقسیم کرسی ها برای ولایات تعداد جمعیت هر ولایت بوده که دولت آمار آن را در اختیار کمیسیون قرار داده است.

براساس قانون انتخابات افغانستان کسانی که می خواهند برای شرکت در انتخابات پارلمانی ثبت نام کنند، باید از سوی دادگاهی به ارتکاب جرایم ضد بشری محکوم نشده باشند و همچنین شمارۀ کارت و امضای ۳۰۰ نفر را به نشانۀ این که در انتخابات از او حمایت می کنند با خود داشته باشند.

براساس قانون انتخابات تعداد نماینده های شوراهای ولایتی جمعاً ۴۲۰ نماینده بر اساس تعداد جمعیت تعیین گردیده است.

تعداد نماینده های شوراهای ولایات به ترتیب زیر می باشد:

ولایت کابل ۲۹ نماینده، ولایات غزنی، ننگرهار، بلخ و هرات هر کدام ۱۹ نماینده، ولایات پروان، بدخشان، تخار، بغلان، کندز، فاریاب، هلمند، کنرها و غور هر یک ۱۵ نماینده، ولایات کاپیسا، وردک، لوگر، پکتیکا، پکتیا، خوست، کنر، لغمان، نورستان، سمنگان، جوزجان، سرپل، بادغیس، فراه، نیمروز، زابل، ارزگان، بامیان، پنجشیر و دایکندی هر یک ۹ نماینده. براساس قانون انتخابات کاندیداها برای شوراهای ولایتی هر یک باید شمارۀ کارت و امضای ۲۰۰ نفر را به کمیسیون انتخابات ارائه نمایند تا بتوانند به عنوان کاندیدا ثبت گردند.

ده جسد دیگر قربانیان سقوط هواپیمای کام ایر به اقارب شان تسلیم داده شد

ده جسد دیگر قربانیان سقوط هواپیمای کام ایر به اقارب شان تسلیم داده شد

ده جسد دیگر قربانیان حادثۀ سقوط هواپیمای کام ایر پس از تحقیقات تیم تحقیقاتی ایتالیا به تاریخ ۱۱ ثور به اقارب شان تسلیم داده شد.

تورن جنرال احمدضیا یفتلی رئیس صحی وزارت دفاع گفت که متباقی اجساد شناسایی شده تا دو روز دیگر بعد از گذاشتن در تابوت به خانواده های شان تسلیم داده خواهند شد. تا کنون اجساد ۶۰ تن از قربانیان این سانحه به خانواده های شان تسلیم داده شده است. به گفتۀ رئیس صحی وزارت دفاع ۲۴ جسد دیگر به علت این که خانواده های شان پیدا نشده اند تا از آنها نمونۀ DNA برای تحقیقات ارثی ژنتیکی برداشته شود، تا هنوز شناسایی نشده اند.

همچنان مسؤولان شرکت هوا پیمایی کام ایر پس از سقوط هواپیما به خانواده های قربانیان وعده سپردند که مبلغ ۲۰ هزار دلار پول بیمۀ هریک از قربانیان هوا پیما را به بازماندگان آنها می پردازند. به گفتۀ تعدادی از اقارب این قربانیان، مسؤولان کام ایر تا هنوز به پرداخت این پول حاضر نیستند و با بهانه های مختلف می خواهند از تعهد شان کنار روند.

۸۶ زندانی از زندانهای نیروهای ائتلاف آزاد شد

۸۶ تن از افغان ها که در زندان های نیروهای ائتلاف در بگرام و کندهار زندانی بودند به تاریخ ۱۱ ثور آزاد شدند. این زندانیان شهروندان ولایات ننگرهار، زابل، پکتیا، پکتیکا، غزنی، ارزگان و سایر ولایات می باشند. یک منبع دادگاه عالی گفت: ۷۰ تن از این زندانیان از زندان میدان هوایی بگرام و ۱۶ تن دیگر از زندان میدان هوایی کندهار رها شدند.

به گفتۀ همین منبع این افراد به اتهام پیوند با گروه طالبان و القاعده از مدت سه سال بدین سو در این زندان ها به سر می برند.

چندی قبل هفده زندانی افغان از زندان گوانتانامو نیز رها شدند.

طالبان په دوه اړخیزه توګه له امریکایانو څخه امتیاز غواړي

د خبري سرچینو په وینا د هوائي او ځمکني قواو پخواني مشر جنرال اسلم بیګ ویلي دي چي طالبان همدا اوس له امریکائیانو سره په دوو ډګرونو کي په پوځي او سیاسي جګړو بوخت دي تر څو د امریکا حکومت تر فشار لاندي راولي او له دي لاري امتیازات تر لاسه کړي . اسلم بیګ زیاته کړي امریکا تر اوسه د طالبانو په لمنځه وړلو کي پاتي ته راغلي ده نوموړي ډلي پنو خل بیا خپلو فعالیتونو ته پراختیا ورکړي تر څو له یوي خوا پخپلو بریدونو د امریکائیانو پوځي ګټي تر هدف لاندي راولي او له بلي خوا بوه ډله نور طالبان له امریکائي مقاماتو سره د سیاسي مذاکرو په حال کي دي د یادوني وړ ده : چي د ولسمشر کرزي له لوري د ملي پخلاینې تر اعلان وروسته امریکائي خواکونو د بندیانو د آزادولو بهیر ګړندي کړي دي